

ruh^{ve} madde

Metapsalılık Tetkikler ve İnanç
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 15. Sayı: 177 Ekim 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ustav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Halûk E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselviller, Biliçrcü

Çıkamaz Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 59 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Kapak : Sibernetik : Evren'in ma-
tematik sırrını çözecek
mi?

Sevgili Okuyucular

«Ölümden Sonra Hayat». 3. Baskısına geçti. Böylece, Onbeşbin adet kitap Türk okurlarına sunulmuş. Ruh gerçekliği ve psikik olaylar hakkında kendilerine derli toplu bir bilgi verilmiş olmaktadır. Ödevimizin giderek genişlemesi, demek olan bu rağbetin arkasında yatan sorumluluğu düşünerek, okurlarımıza 1974-1975 yılları içinde en az on adet kitap hazırladığımız bildirmek isterim. Bunların konuları çeşitli olmakla beraber hepsi ruhçuluğun kapsamında kalmaktadır.

Her zaman tekrar ederiz, edeceğiz : İnsanlığa adanmış faaliyetlerin içine gizli ya da aşikâr bencillik, nefsanîyet, karışım, o faaliyet eninde sonunda geri yansır, hem de mislîyle. Buna şok diyoruz. Şok'un tesirleri hem sürekli, hem de kapsamlı olur. Şüphesiz bencillîğe, menfillîğe zamanımızda ödenen primin, mükâfatın, arttığını, devamlı teşvik edildiğini biliyoruz. Bu ödeme'nin yapılan işe göre olduğunu hesap etmek zor değildir.

Uzun senelerin sağladığı bilgi ve görgüye nazaran, Spirit çalışmalarını, Ruhsal Kanunların dışında yürütmeye çalışmak, özellikle her biçimle bencillîğe adanmak, sonunda çok üzüntülü, acılı, ve bir kaç hayat boyunca telâfi edilmesi gereken ağırlık ve tortu bırakan cehennemî sınamalara yol açmaktadır.

Düşünce ve niyetin, iyisi de, kötüsü de, sonunda bunları yayımlayana geri döner. Umulmadık iyilikler ve felâketler, insan ya da insanların kendi ya-yınlarının bir sonucudur.

Geri dönüş şok'una uğrayanların fizik dünyada karşılaştıkları olaylar, astral bedenlerinde meydana gelen tahribatın yanında pek önemsiz kalır.

«Kötülüğün anası cahilliktir», denmiştir. Bu cahillik mektep öğretisinin değil, hakikatlere ait bilgi ve görgüsüzlükten doğan cahilliktir. Bu da nefsanîyettir. O halde «Kötülüğün anası nefsanîyettir», dersek hataya düşmüş olmayız. İnsan ancak layık olduğu yolda yürür.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

HAYATI BİLMEK

KILDAN ince kılıçtan keskin olan, bana göre, sırat köprüsü değil, makûl vicdandır. Gerek tebliğlerde, gerekse makalelerde bu akıl prensipleriyle bir arada bulunan vicdan sesinin insan hayatındaki pek değerli rolünü belirtmeğe çalışmış, ne sadece aklın, ne de vicdan sesinin insan için yeterli bir kılavuz olamayacaklarını belirlemeğe çaba harcamıştık.

Şunu hemen bildireyim ki, makûl vicdan gerçekliği ruhçuluğun bir önerisi değildir. Tekâmülcü ruhçuluk, yani spiritizm, insanlığın hayatsal kavramlarını, insanla ilişkili olan her problemi sentez'leyen bir doğru yoldur. Tekâmül sürecinin, olgusunun, zorunlu bir sonucu «bütün olup bitenlerin» derece derece daha üst seviyeye doğru kaymalarına, —gerek boyut, gerek suur düzeyi olarak— sebep olur. Bu kaymalar, varlık ve olgu alanlarının bu biri içine girmeleri, kesişmeleri yaşamın her bölümünde vardır.

Özellikle insan için, sürekli bir realite tekniği mevcut değildir. Bir çeşit, «ruh hali» olmadığını biliriz. Ancak, «ruh HAL- LERİ» vardır. Bu da tekâmülcü ruhçuluğun «suur düzeyindeki girişimlerini» kuvvetle destekler durumundadır. Bu bakımdan insanı konu olarak ele almış bulunan bütün bilimler, doktrinler —maddesel bilimlerdeki benzer biçimde— kesin tanımlar yapamazlar. Sebep şudur: canlı âlemdaki tekâmül ve tekâmül farkları, fizik âlemdaki tekâmüle göre çok değişken, oynak ve karmaşıktır. Matematik sabitlikler bir kesimde ve bir süre içinde görünür ve sonra yerini bir başka denkleme bırakır. Bundan dolayı, örneğin, şahsiyetin, suurun, tekâmül olgusunun tanımları tek bir

formül ile ifade etmenin olanağı yoktur. Manevi bilimlerin —insanı konu edinenlerin— bu nedenle her çeşit tartışmaya müsait olduklarına görürüz. Fakat şunu da belirtmek gerekir ki, tekâmülcü ruhçulukta hayat tüm olarak ele alınır. Maddi ve Manevi olarak bir ayırım yapılamaz. Ruh ve madde, **EVRENSEL İKİLİ DENGE KANUNU** uyarınca, beraberce tezahür etmek, karşılıklı olarak etkilemek —etkilenecek durumundadır. Her ikisi de saf olarak anlaşılabilir, hatta realiteleşmezler.

İşte, makûl vicdan ifadesi, bütün bu nedenlerden dolayı, kullanılmaktadır. Makûl olan (akılsal olan) fizik evrenin matematik formüllerine karşıdır. Vicdan ise ruhsal etkinliğin belirtisidir. Ne akıl, ne de vicdan tek başına insana faydalı değildir. Tekâmülün iniş ve çıkışları, değişen ruh halleri ve fizik evrenin belirsizliği (bulanık halleri) karşısında akli ve vicdanı beraberce kullanmak zorundayız.

Makûl vicdan, insan için bir aşamadır. Her insan bu aşamadan dengeli bir oran içinde geçmek zorundadır. Akıl prensipleriyle vicdan sesini, sezgiyi, meczetmek ve hareketlerimizin düzenlenmesinde bunları kılavuz edinmek mecburiyetindeyiz. Özellikle suurlaşan bilginin uygulanması, esnek hayat olayları içinde duruma hâkim olmak için makûl vicdanı kullanmak suretiyle aldannayı en aza indirmemiz mümkündür.

Unutmamamız gereken bir özellik var: insan-suuru her zaman kendini bilir durumda değildir. Kendini hatırlama ya da uyanık suur halinde bulunmanın süreksizliği, anlık uyanıklıkların varlığı, bizleri

tekâmül süreci içinde otomatik davranışa, hattâ düşünüşe götürmekte, sürüklemektir. Otomatik yaşamda ilkel ve basit bir rahatlık, buna karşı şursuz bir uygulama vardır. Başkın olan şuur-dış ve şuur-altıdır. Belirli bir şuur-luluk, bilgili bir uygulama bulmak olanağı yok gibidir. Herkes kendini şuur-lu, bilerek yaşıyorum zanneder. Oysa ki, otomatik hale gelmiş bir karmaşıklık içinde hayatımızı sürdürüyoruz. Görüldüğü gibi, makûl ve vicdanî hareket edebilmek, öncelikle, uyanık bir şuur-haline, kendini hatırlama sürecinin mümkün olduğu kadar devamlılığına bağlıdır. Neredeyim! Ne yapıyorum! Ne haldeyim! Sorularını şuur alanımızda sürekli olarak tutmanın güçlüğüne gözönüne alırsak fizik ve ruh kanunlarına uygun olarak uygulama yapmanın nedenli zor bir uğraş olduğunu anlamakta gecikmeyiz.

Ruh için tekâmül, maddesel düzeyde, o düzeyin gerekli gördüğü şuur halini hakıyla yaşamaktır. Bunu sağlayabiliyor muyuz? Çoğu kez, diyemem. Pek az, demeliyim. Günlük hayatın çekim gücü bilgi ve prensiplerin uygulamasına izin vermeyecek kadar güçlü ve karmaşıktır. Hayatın anlamını yaşatan, ayakta tutan şuur bütünlüğünü dengeli ve sürekli biçimde sürdürme olasılığını sağlayan durumlar pek azdır. Maddesel etkinin şuur alanının hemen hemen tümünü istilâ ettiği durumda, kişinin kendini hatırlaması, şuur akımını kesiksiz tutabilmesi, kısaca kendi ve tabiat arasındaki ilişkilerin matematik bağlantılarını görebilmesi olanaksız gibidir. Hemen daima olay ve olgu olup bittikten sonra onun farkına varırız. Olay öncesi bilgi, niyet ve kararlarımız olay içinde iken ya hatırlanmaz, ya da ilkel düzeyde bir hatırlama olarak kalır. Genellikle dışsal etki ve baskılar altında kalarak hür

irademizle şuur bütünlüğümüzü sürdürüp götürmeyiz. Kısaca daralmış, bunalmış, şuuraltı gelişikleri içinde otomatizmaya bağlı varlıklarız.

Şimdi, tekâmülcü ruhçuluğun: «makûl vicdan» ile hareket etmek insan için en uygun yollardan birisidir, önerisi haklı değil midir? Böylece hem olmaz işler plânından sıyrılır, hem de sapkınca bencillikten sakınmış oluruz. Akıllıca yaşamak, kur-nazca yaşamak değildir. Âdil, dürüst, insana saygılı, hoşgörülü yaşama makûl vicdan uygulaması ile mümkündür, diyorum. Kişileri, kendim yerine koyabiliyosam; onlara adaletli, saygılı olabiliyosam; onları, her ne biçimde olursa olsun kısıtlamadan, vicdanlarının sesiyle başbaşa bırakabiliyosam; hür fikir ve düşünceye tekâmülün ayrılmaz kavramları olarak batabiliyosam; zorla kabul ve şartlandırma-yı menfi güçlerin yöntemi olarak ele alabiliyosam; bilinmelidir ki, bütün bunlar makûl vicdan uygulamasının ürünleridir.

Tekâmülcü Ruhçuluk, genel anlamıyla ruhçuluktan (spiritüalizm'den) farklıdır. Nice ruhçu doktrinler ve hattâ dinler vardır ki, orada tekâmül eden bir varlık ve tekâmül süreçleri yoktur. Sonsuz bir tekâmül fikrinden, gerçek ölümsüzlükten söz eden hemen hiç bir doğmatik sistem yoktur. İnsanların sonu ya kurtuluş, ya da cennette bir mekân elde etmekle biter. Ondan ötesi bilinemez; bir boşluk, gayesizlik, hattâ anlamsızlıktır. Kurtuluşları da, cennetleri de bencillik dolu bir öğretinin, ismi ne olursa olsun, takdis edilecek nesni vardır?

Tekâmül'ün sonsuzluğu ve sonsuz yön-lü gidimi anlaşılmadan, bunun Evrenin anlam ve amacı olduğu kavranılmadan HAYATI BİLMEK olanaksızdır, derim.

RUH ve MADDE'ye
Abone Olunuz,
Okuyunuz, Okutunuz...

OTOMATİZMA VE UYGULANDIĞI ALANLAR

- Bilinçli ruhsal yönetime, henüz bilinçsiz varlıkların tâbi kılmasıdır, otomatizma.
- Cansız ve canlı bütün varlıklar, bilinçli ruhsal yönetim altındadır. Ancak bu hâl, insanlık seviyesinde belirli bilinç emareleri gösterir.

OTOMATİZMA :

Evensel bir anlayışla düşünürsek, otomatizma, bilinçli davranışların, daha doğrusu davranandırılışların adıdır.

Halbuki biz insanların aklına, otomatizma denilince, tamamen irade dışı, tamamen bilinçsiz davranışlar gelir.

Bu iki kavram arasındaki zıtlık, görüş seviyelerinden, aşağıdan ve yukarıdan bakış farklarından doğmaktadır.

Doğal olayların, bir felâket hâlini almadan önceki sezgilerini algılayarak, can kaygısına düşen bütün hayvanların bu otomatik davranışlarında, kendi yönlerinden bir bilinçlilik yoksa da; görüp-gözeten ruhsal mekanizma adına vardır, diyebiliriz. Bir uçta bilinçlilik hiç yokken, diğer uçta tam anlamıyla vardır. Bilinçli davranışların etkeni (muharrik gücü) davrananda değilse, bu davranış, o varlık için, verdiğimiz örnekten de anlaşılacağı veçhile, otomatik bir davranıştır: **Davrananda bilinçsiz, davranandıranda bilinçli..**

Kendi vücudumuzdaki çoğunluk organların da, irademiz dışında, otomatik olarak çalışmaları ve çalıştırılmaları da aynıdır...

Otomatizma, sözcük-kelime anlamında, kendiliğinden, yani irade dışı davranışların tümünün adıdır.

Birbirinin zıttı kavramlarımız vardır; örneğin, ilerinin zıttı geri, yüksekın zıttı alçak, genişın zıttı dar gibi...

İşte bu zıt sözcükler misâli, bilinçliliğin zıttı da bilinçsizliktir, yani otomatizma.

Zıt sözcüklerimizin, nasıl ki, yüzde yüzlük zıtlıkları arasında çeşitli derecelenmeler bulunuyorsa; bilinçlilik ile otomatizma arasında da türlü derecelenmeler bulunuyor. Örneğin bilinçli davranış % 1 kabul edersek; otomatik davranışın % 99 olacağı gibi...

Demek ki, bilinçsizliklerimiz kadar, biz insanlar da otomatik yaşıyoruz. Ve sandığımız kadar da bilinçli değiliz!...

OTOMATİZMANIN

UYGULANDIĞI ALANLAR :

Önceki sözlerimizde, otomatizmanın uygulandığı yörelere bir nebze değinmiş olduk; kıyas, anlatım zorluğundan...

Şimdi, yeri gelmişken diyebiliriz ki, çevremiz, genel görünüşüyle, canlı ve cansız otomatizmalarla doludur.

Cansız dediğimiz şeyler, maddenin ruh enkarne edilmemiş halleridir.

Canlı da, bunun tersi olarak, ruh enkarne edilmiş maddelerdir...

Genel görüntü, ilk plândan böyle görülür...

Bu görüş açısından (ki, insan olarak

daha üst plândan görebilmemiz hepimize göre değildir), kendimizi ve çevremizi değerlendirmeye çalışalım: Otomatizmaya bağlular nelerdir, kimlerdir?

Maddenin en küçük parçası molekül; molekülün en küçük bölüntülerinden birinci kademesi de atomlarıdır.

En basit atom, hidrojen atomudur ki, bir çekirdek 'proton, artı değerlidir) ve bir uydur (elektron, eksi değerlidir) olarak oluşmuştur. Çekirdeği merkez kabul eden elektron, bir uydur niteliğiyle, çevresinde devinip durur protonun... Bu, en ilkel seviye kabul edebileceğimiz devinip, en ilkel bir otomatizmayı temsil eder. Ve maddelerin karmaşık yapılarında da, karmaşık devinmeler, yine otomatiktir...

Demek ki, otomatizma, cansızlar dünyamızda uygulanır, bir...

Canlılar dünyamızı da üçe ayırırsak; bitki, hayvan seviyelerinde tam; insanlık seviyesinde kısmen uygulanır, iki...

Ashında, madde, bitki ve hayvan sıralamasıyla üç kademede (biz insanların kavrayabileceği anlamda) tam otomatizma vardır...

Biz insanlar âleminde, otomatizma, kısmileğirse de; çoğunluk itibarıyla (hem sayıca, hem kalitece) hepimiz otomatik yaşıyoruz!...

Otomatizmamız, evrim sürecimiz üzerindeki seviyemize göre, bilinçlilik yönünde derecelenmeler gösterirse de; bu derecelenmeyi, tam şuurululuğu yüz kabul ederek yaparsak, yüzde bir, iki, üç ve en çok beş gibi, çok düşük olarak tespit ederiz! Biyolojik açıdan beynimizin ancak % 10'unu kullanabildiğimizi hesaba katarsak; bilinçlilik seviyemizin bu kadar neden düşük bulunduğunu herhalde daha iyi anlayabiliriz. «Deha sahibi» dediğimiz varlıkların bilinçlilik yüzdeleri, % 5 gibi bir yükseklik gösterebilir ancak!... Ki, beynimizin % 10'unu da herhalde hepimiz kullanabiliyoruz değiliz!...

BİLİNÇ KİYASIYLA OTOMATİZMANIN İNSANDAKİ HALLERİ :

Sözümüzün başında, otomatik davranışların bir ucunda bilinçsizlik; asıl diğer ucunda bilinçlilik var, demistik.

Gerek cansızların otomatik devinmelerini (atomik davranışlarını) ve gerekse canlıların otomatik yaşayışlarını (hareketlerini) bir sonuç alarak alıp, başa götürmek istersek; görürüz ki, otomatizmanın başında bir şuurulu (bilinçli) plân vardır. Bu plân, ruhsal yönetim hiyerarşisinden görevli bir ruhsal mekanizmadır; madde, bitki, hayvan ve insanlık seviyelerine göre ayrı ayrı mekanizmalar...

İnsanlık seviyesini iktisap etmiş varlıklardaki otomatizma, aklın eklenmesiyle, yüzde yüzlük otomatizmadan çıkmış; gösterdiğimiz aklılık çabalarına bağlı olarak derecelenir olmuştur...

Kıyasız olarak hiç bir bilgiyi anlatıp anlayamayacağımız nedeniyle, otomatizmayı da, zıttı olan bilinçlilikle kıyaslayarak anlatmağa çalıştık? Bu düşünceyle, teorik ruhsal bilgilerimiz muvacehesinde (ki, bu kuramsarlık, yine biz insanlar seviyesinden kuramsaldır; ruhsal seviyeden kanıtıdır), bilinci tanımlamamız gerekirse, şöyle bir kısa tanım yapabiliriz :

Bilinçlilik; geçmiş (mâzi), şimdi (hâl) ve geleceğe (istikbâle) tasarruf gücüdür

Bu tanımdan, kendi bilinç ve yeteneğimizi hesaplayabiliriz: Geçmiş şimdiye, şimdi de geleceğe bağlıdır... Geleceğe ait isabetli görüş ve davranışlarımız yoksa; şimdiden eşliğine geldiğimizdeki davranışlarımızda da bilinçlilik yüzdemiz sıfırdır veya sıfıra yakın bir otomatizma hâli içindeyiz demektir bu... Geriye hâkim oluş, ileriye tasarruf edebilme gücüyle mümkündür. Bu tasarrufun yüzdesini artırabilmek, mantıklı düşünürsek, deneysel yaşantılarımızın sonuçlarından yararlanabilme çabalarımıza ilgilidir.

Öz olarak, kısaca, otomatizma; canlı, fakat bilinçsiz maddenin yönetimiyle evrime uğratarak, bitki, hayvan seviyelerinden çok sonra, biz insanların kavrayabileceği insanlık seviyesinin çok ileri hallerinde bilinçlilik halleri göstermeğe başlar...

Şuur belirtilerinin başladığı seviyede aklın ortaya çıktığı görülür.

Demek ki, ruhsal tekâmülün türlü türlü hallerinden çok sonra varlık, otomatizmadan sıyrılmaya ve sıyrılabildiği kadar da akıllılık vetireleri göstermeğe yönelir.

Örneğin, kendi çocukluğumuzu, kaba bir misal olarak, buna benzetebiliriz: Başlangıçta bütün davranışları otomatik olan bebeğin yönetimi, kendi kendine yönetim belirtileri gösterene dek ebeveyninin sorumluluğu altındadır. Emekleme çağının, bitişiyse, ebeveyninin bedensel yönetimi biter ve çocuğun eli bırakılır; ama akıl rûştünü ikmal edinceye kadar ussal yönetime tâbidir çocuk...

Aklî rûşt ile çocuk, genç insan sayılıp, akıl eli de bırakılır...

Ve her enkarnasyonumuzda da bu hâl tekrarlanır!...

Fakat, ruhsal erkinliğini kazanamadığı içindir ki, ruhsal rûştünü ispat edene kadar da ruhsal ebeveynlerinin yönetimi altında sürdürür yaşantılarını: Sayısız enkarnasyonlarla gelir, gider dünyadan!... Bir ruhsal koruyucumuzun (hâmimizin) bulunuşu; bir görevli evrim plânına bağlı oluşumuzun asıl nedeni budur. Ruhsal eliniz bırakılıncaya değin bu ruhsal emeklememiz sürecektir de... Çünkü yeterli bilinçlilik olmayınca bireyde, biz insanlara daha çok hâkim olacak etken, elbetteki bizden değil, bizden çok Yukarıdan, üst, bilinçli hiyerarsiden gelecektir...

Sözlerimizi şöyle bağlayabiliriz : İnsan; deneyleri, deneylerinin sayıları ve başarıları kadar insandır...

ATİLLÂ KİTÂBEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTÂBEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ

Ufo

Aktüalite

Selman Gerçeksever

ALTIN ÇAĞIN YITİK CENNETİ

(Geçen sayıdan devam)

Tarihte

Bundan önceki yazımıza şöyle bir soruyla son vermiştik : 50.000.000 yıllık jeolojik katmanlar arasına demir çiviyi kim bırakmıştı ?

Buna benzer, bilim tarihinin karanlıklarından bize göz kırıp duran birkaç soruyu daha ele alarak konumuza devam edelim. Arkeoloji ve paleontoloji alanında yapılan birçok garip keşifler bugün hâlâ çözüm bekleyen bilmeceler halinde durmaktadır. Bu bilmecelerin anahtarları bulunursa, insanlığın tarihine yepyeni bir açıdan bakılacağı şüphe götürmez. Aşağıda, (Andrew Thomas'ın Tanrıların Tohumları isimli eserinden özetleyerek) verdiğimiz örnekler sağlam temellere dayanıyorsa, uyguladığımız çok daha eski bir başlangıçta doğduğuna inanabiliriz.

1933 yılında Pekin dolaylarında (Çu-Ku-Tien'de) Dr. F. Weidenreich tarafından yapılan kazılarda bir Avrupalı, bir Malezyalı, bir de Eskimo kafatası bulunmuştu. Pekin, bundan 30.000 yıl öncesine ait oldukları hesaplanan bu kafataslarının sahipleri Çin'e nasıl gidebilmişlerdi ?

Yakın bir zamanda Rusya'da Vladimir dolaylarında yapılan bir kazıda bir Rus arkeolog kemikten yapılmış bir dikiş iğnesi buldu. Bu, bizim çelikten yapılmış dikiş

iğnenin eşidir. Ve aynı yörede bulunan mızraklar gibi 27.000 yıllıktır. Kıvrık mamut dişlerinden bu dümdüz mızrakları ve incecik dikiş iğnelerini bizim tarih kitaplarında anlatılan tarih öncesi adamı nasıl yapabiliirdi ?

Oregon Üniversitesinden Prof. Luther S. Cressman Doğu Nevada'daki Lamos mağarasında tam ikiyüz (200) çift lif dokuması sandal bulundu. Yapılan Karbon-14 deneyiyle sandalların 9.000 yılı aşkın bir süre önce yapıldığını ortaya koydu. Bugünkü gençlerin deniz kıyılarında giydikleri en modern sandallardan güçlülükle ayırdedilecek güzellikte olan bu sandalları bize klâsik tarihin bize öğrettiği eski çağ ustası nasıl yapabiliyordu ? Hem de bundan 9.000 yıl önce...

Gelgelelim gene Nevada'da Flsher Kanyonundaki bir kömür damarı üzerinde bulunan ayak izine kıyasla bu sandallar çok, hem de çok yeni kalıyor. Papuç giymiş bir ayağın izi bu. Hele topuk kısmının baskısı öyle belirgin ki, sağlam bir sıcimin çizgileri açık olarak seçilebiliyor. Bu ayak izinin yaşının ise 15 milyon yılı aşkın olduğu tahmin ediliyor. Oysa, okullarımızda okutulan tarihin bize öğrettiklerine bakılırsa, bu ayak izinin belirdiği sırada insanın yeryüzünde belirmesine daha 13 milyon yıl vardı. 15 milyon yıl önce dünya gezegeninin topraklarını çiğniyen bu papuclar kimlere aitti ?

Hâlen Londra'daki Doğal Tarih Müzesinde saklanan ve Kuzey Rodezya'daki bir mağarada bulunmuş olan bir kafa tasının

sol tarafında yusuvarlak bir delik var. Ateşsiz bir silâhın açtığı deliklerin çevresinde görülen çatlaklara burada hiç rastlanmıyor. Belli ki, taşeli bir silâhtan fırlatılan mermi ile meydana getirilmiş bir delik. Söz konusu kafatasının tarihi hesaplara göre 40.000 yıl gerilere kadar gitmektedir. Bundan 40.000 yıl önce, şimdiki gibi, dünyanın bir yerinde ateşli silâhlar yapabilecek teknolojik seviyede bulunan insanlar mı vardı?

Andrew Thomas'ın (*) belirttiği gibi, «Her yeni öğrendiğimiz şey, bize bilmediklerimizin çokluğunu öğrettiğine göre, eski bilgilerin anlattıklarının daha bir can kulağıyla dinlememiz yerinde olur.»

Yukarıda sadece bir kaçını ortaya koyduğumuz bulgular göstermektedir (hiç değilse, düşündürmektedir) ki, uygarlığın kökleri bizim sandığımızdan, daha doğrusu, okullarımızda öğretildiğinden çok daha eskilerde yatmaktadır. Hergün ortaya çıkan yeni bulgular fen bilimlerini konuyu daha değişik tarzda ele almaya doğru zorlamaktadır. Nitelik fen bilimleri geliştikçe bilgiler yeryüzünde ilk canlıların belirlenmesinin ve uygarlığın başlamasının tarihini hergün biraz daha geriye atar olurlar. Bilim ve teknoloji dallarında dün, «hayat ve atmasyon» diye alay ettiklerimizin çoğu çoktan gerçekleşti.

Bu konularda, eski çağların derinliklerine doğru bize ışık tutabilecek durumda olan iki tez bulunmaktadır :

1. Tarih öncesi çağlarında bizim bilmediğimiz ileri bir uygarlık vardı.
2. Dünyamıza başka dünyalardan, yani yıldızlardan ziyaretçiler çoooook eskilerden beri gelmekteydi.

Şimdi, bu tezlerin ortaya çıkmasını mümkün kılan bilgileri sırayla görelim. Önce birincisini ele alıyoruz. Yani, (çok uzun çağlar öncesinde yeryüzünde bir ileri teknolojik uygarlık kurulmuş, sonra büyük bir peolojik felaket bu uygarlığı silip yok etmiş.) tezi.

Atom fizikçi öncülerinden Prof. Soddy 1909'da, «Kutsal kitaplarda okuduğumuz Adem Havva'nın yaşadığı, sonrada kovuldukları Cennet Bağı, belki de o yitik cennetteki Altın Çağın hatırasıdır.» diye yaz-

mıştı. Ve devamla, «İnsanlar bilemediği-miz bir sebep, belki de bir doğa felaketi yüzünden o cenneti yitiriyorlar. Altın Çağı sona eriyor ve yaşam, ilkel düzeyden, yeni baştan başlıyor...» diyordu.

Birçok ırkların masal, efsane ve tarih kitaplarında Prof. Soddy'nin varsayımını destekleyecek bölümler var. Meselâ ünlü tufan efsanesine hem Mısır, Yunanistan ve Mezopotamya'da, hem Peru ve Meksika'da, hem Grönland, hem de Gobi çöllerinde, birbirine çok benzer bir biçimde rastlıyoruz.

20.000 yıl öncesinin Kro-Magnon adamı tıp bakımından bugünkü bir Avrupalı'dan pek farklı değildi. Yetenek ve kültür yönünden de ileriydi. Altamira ve Lascaux gibi yerlerde sanat müzesi diyebileceğimiz yerler bile kurmuştu. Mağara adamı deyip geçtiğimiz bu soyun çizdiği resimler, yaptığı heykeller, kendinden sonra gelen Mısır, Babil ve Girit uygarlıklarının sanat eserlerinden çok daha dinamik, daha realist ve değişiklidir. «Öyleyse,» diyor Andrew Thomas, «Kro-Magnon ilkel bir mağara adamı değil, ortadan kalkan ileri bir soyun kalıntısıydı.»

Eski Çağ bilgileri Yitik Cennet'te yaşayan Altın Çağ Efsanesine gerçek bir tarih olgusu gözleriyle bakarlardı. Korkunç doğa afetlerinin yeryüzündeki büyük ve parlak imparatorlukları mahvettiğine, geriye yalnızca o çağların efsaneleri kaldığına inanırlardı. Onlar o yitik Altın Çağa bizden daha yakın olduklarından bilgileri de bizimkilerden daha sağlıklı ve güvenilir olsa gerek.

M.Ö. 20 yılında doğup, M.S. 54 yılında ölen İskenderiyeli Filo'nun şu yazdıklarını bir örnek olarak verebiliriz: «Suların ve ateşin üst üste yaptığı büyük tahribatlardan ötürü sonraki kuşaklar olayları öğrenmeye fırsat bulamadı.»

Timaeus kitabında Eflâton bir Mısırlı rahipten duyduğu şu sözleri naklediyor : «İnsan soyları şimdiye değin kaç kereler mahvoldu. Şimdiden sonra da birkaç kere ler kırılıp, geçecek.» (Devam edecek)

(*) Andrew Thomas : Avustralya UFO Cemiyeti Başkanı

RUHSELMAN'DAN SEÇMELER

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 3'den :

«Bu ve gelecek eserlerindeki mütalâalarımnda, bazı tebliğlerde geçen fikirlere, ne kadar inanmış ve bağlanmış görünürsem, o fikirlerin doğmasında âmîl olan hâdiseler ve vâkıalar karşısında da o kadar septik bir ruh haleti içinde, uzun bir araştırma devresi geçirmişimdir. Bir davet cellesinde kim clursa olsun, evvelden beri kendisine ne kadar itimat etmiş bulunur sam bulunayım, bana tebliğ veren zatın sözlerini, ilmi mefhumlarla mantığa aykırı gördüğüm anıa derhal koyu bir muarız halinde o varlıkla fikir mücadelesine girişmekten kat'iyen çekinmedim. Hattâ bu hal, herhangi bir ruhla aramızda bazan

saatlerce süren ciddi bir münakaşa derecesine kadar da vardı.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 3'den :

«Bütün çalışmalarım sırasında hüsnü niyeti elden asla bırakmadım ve meseleyi şahsî bir menfaat düşüncesi veya bir izzeti nefis dâvası haline sokmak hiç bir zaman aklımdan geçmedi. Ortada inkışâf etmekte olduğunu gördüğüm, bütün insanlığa şamil bir marifetin, bir tekâmül yolunun; en doğru, en temiz ve bilhassa en faydalı şekilde mütalâasına inanmış bir araştırmacı haleti ruhiyesi ile bütün mücadelelerimde, bütün çalışmalarımnda daima iyiyi, doğruyu ve güzeli aradım. Bu hususta hiç bir fedakârlıktan çekinmedim.

Aynı iyi duygu ve düşüncelerle, karşıma çıkmak lûtfunda bulunan spatyomdaki dostlarım çok defa ve ben de ara sıra dâvamızda haklı çıktık. Ben kazandığım zaman onlar bana uydular. fakat ekseriya benim bilgilerimin kâfi gelmediği yerlerde bu sevgili dostlarım, sık sık düştüğüm beşeri hatalara rağmen elimden tutup, nezaketle ve koruyucu bir alâka ile beni arzu ettiğim yola, yani iyiliğe, doğruluğa ve güzelliğe kadar takibettiler. Onlara aziz huzurunuzda sevgi ile dolu bütün kalbimle teşekkür ederim.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 5'den :

«Ruh ve Kâinat mevzuu. birbirinden kesin hudutlarla ayrılmış tertiplere sokulamaz. (İlim yolu), (kalp yolu) gibi tasnifler bize göre, tek taraflı bir görüşün sebep olduğu izafî mefhumlardır. İlme müstenid (Dayalı) olmayan kalp yolu cahilâne bir tevekkülden başka netice veremez ve bütün ruh faaliyetini durdurur.

Gerçi şurası bir hakikâttir ki, benim zahiren bilmeden inandığım pek çok şeyler vardır. Fakat evvelâ kendim de dahil olduğu halde o inandığım şeyi bilmediğimi kim biliyor? Sonra, eğer hakikâttan biliniyorsa ona karşı olan imanımın sağlamlığını kim temin edebiliyor?

Fakat burada kullandığımız bilgi tabirinin mânâsını iyice belirtmiş olmamız lâzım gelir. Bilgi deyince hemen akla, mek-

teplerde okutulan derslerin öğrettiği şeyler gelivermemelidir. Biz hakiki bilgiyi, insanın en gerideki karanlık mazisinden bu güne kadar geçirmiş olduğu sayısız görgü ve tecrübeleriyle toplaya toplaya biriktirilmiş düşünce ve duygularının hâsılası olan ruhtaki derin intibaları kastederiz.

Bilgi hakkında böyle düşünen bir kimse, duygu ile düşünce arasındaki hududu yavaş yavaş tanıyamaz olur hale gelir. Funnâ nazaran ne bilgiye dayanmayan duygu, ne de duyguya temas etmeyen bilgi tam bir ruh melekesinin ifadesi olamaz. Böyle olunca, hakikâte ne tek başına (kalp yolu) ile ne de tek başına (akıl yolu) ile ulaşmanın imkânı olmadığı anlaşılır. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bu gibi hareketlerin, daima noksan ve tek taraflı kalmaları mukadderdir.»

Ruhlar Arasında Sayfa 22'den :

«Ruhların huzurlarını (bir yerde varlıklarını belirtmelerini), geri taraflarını, aşağı duygu ve düşüncelerini veyahut da meziyetleri, ileri kabiliyetlerini, yüksek duygu ve düşüncelerini öğrenmeğe çalışmakla, onların ancak bizimle temas noktaları bakımından derecelerini üstünkörü tâyin edebilmek imkânını buluyoruz.»

Ruhlar Arasında Sayfa 22, 23'den :

«Bazı okuyucularımızın aklına şöyle bir fikir gelebilir :

Göremediğimiz, duymadığımız, hattâ mevcudiyetine bile nazlana, nazlana inanmağa çalıştığımız varlıkların, evsafına (niteliklerine) ve halâtına (hallerine) dair çizilmiş hayali bir şemanın tatbıkatta ne faydası olabilir Bu fikri bir itiraz olarak ileri süren aziz okuyucumun yerden göğe kadar hakkı var. Zira o göremiyor, duymuyor ve nazlana nazlana inanıyor veya inanmıyor. Amma, ne yapalım ki, şu bıçara yazıcı dostumuzun da bunun aksini iddia etmekte yerden göğe kadar hakkı var. Çünkü o da görüyor, duyuyor ve kendi varlığına kendisini inandıran; bilgi, duygu

ve görgü temellerine müstenid (dayanan) sağlam bir inanla ruhların varlıklarına ve onları var edene inanıyor. Bu inanış, ne telkinle, ne sadece arzu etmekle, ne ıhtim ve görmekle, ne cennetin cazibesini (çekiciliği) ve ne de ceennemini korkusu ile mümkün değildir. Bu senelerce süren sabırlı ve devamlı bir çalışmanın, bir cesaretin, bir cehtin (gayretin) temin ettiği görgü ve tecrübelerin mahsülüdür. Sathî (derine inmeyen) çalışmalarla elde edilemez. Fakat bir defa elde edildikten sonra artık kaybolmamak üzere ruhta, büyük bir kıymet halinde mevcudiyetini daima hissettirir. Ben bunu bütün okuyucularım için temenni ederim.»

Ruhlar arasında Sayfa 26, 27'den :

«Bazı insanlar, kendi ruhlarında cereyan eden (geçen) en göze batıcı hâdiseler hakkında bile hiç olmazsa yabancı bir varlık gibi, uzaktan dahî küçük bir alâka göstermek kudretinden mahrumdurlar. Böyleleri, meselâ, rüya, teiepatî, düşünce intikâli, hissi kablelvuku gibi bilhassa gelecek spatyom hayatlarının âdeta birer parçası halinde olan iradeye ve tahayyüle (imajınasyona) müteallik (ait olan) bir sürü diğer ruhi tezahüratla ve bu tezahüratın husulünde (meydana gelmesinde) rol oynayan yüksek ruh melekeleri ile meşgul olmaktan çekinirler, kaçınırlar, Bunun yerine, sırf maddî oldukları için kıymet verdikleri —Belki de yüksek ruh melekelerinden birinin veya birkaçının inkişafı aleyhindeki— bazı arzu ve temayüllerine bütün şuurlarını bağlarlar. İşte spatyomda ruhun en büyük yardımcısı olan böyle yüksek melekelerini dünyada iken inkişaf ettirmemek gafletini göstermiş insanların, ölümlerinden sonra girecekleri ilk spatyom merhalisinde, kullanmağa alışkın olmadıkları bu melekelerin bir kısmından uzun müddet istifade edememeleri ve diğer kısmından da ancak şuarsuzca faydalanmaları kadar tabii bir şey tasavvur edilemez. Sonuncu kısma giren tahayyül melekesinin de böyle şuarsuzca kullanılması, ruhun spatyomdaki ıstırap sebeplerinden bazılarını teşkil eden netayıcı (neticeleri) doğurur.»

Uzaylı Dostum

Bak dostum.

Bağrı açık, sevgiyle dolu
Ne çok insan var senden yana.
Bakıpta tepeden şu kürreye.
Ümitsizler yığımı deme-

Yüceler dalma affedendir,
Olmadı bir daha, bir daha dene,
Hak yolunda kurulmuş şu evrende.
Elbet seni de duyan olur,
Köhnemiş şu zavallı sistemde

Uzat düşüncelerini bize doğru yansın
Dünya ufkumuzda yeni bir realite açılın.
Kitaplar dolsun, boşalsın, ciltler kabarsın.
Biliyorum, sen de, sen de bizden yanasın

Her gece ellerimi kaldırırm sana,
Sorarım : Uzaylı dostum neredesin?
Mesafeler uzak, sezgilerim ruhumda,
sen. bu akşam yine bizimlesin.

Sevgi sorhoşluğunun zirvesine çıkarım yine.
yıldızlar gelir aklıma tane, tane.
İşte senden bize en güzel hediye,
sevgi, sevgi diye ağlayan gönüllere.
Selam sana uzaylı dostum, selam-

Düşüncelerimiz konuşur zaten her an. kelâm, kelâm.
İster gece, ister gündüz, içimizdesin her an.
Yine feyizlendik bu gün, bu akşam.
Kabahatlı çocuklar misali seni reddedenler de olur.
Ya silâhın, o emsâlsiz sevgi.
Tetiğini çekersin, doldurursun içindekini tüm gönüllere,
Gel kardeşim, gel bizleri o güzel günlerden mahrum etme.

Arz insanı çaresiz.
Senden medet umanlar çok dostum.

Ademler geldi yaşadı bu dünyada,
Düşünmediler gerçekten bu yana.
İşte şuurlar ayıramıyor, beyinler bilingsiz.
Uzaylı dostum ne borçlar yüküyük senden yana.

Binlerce yıl birbirini kovaladı.
Bak istikbâl nerelere uzandı.
Sen yokken insanlar nasıl kıvrandı?
Aç dostum, aç kollarını senden yana gelenlere, gelmeyenlere.

Anlıyorum, hocalar misali,
Kızıyorsun sende talebelerine.
Zaman zaman bırakıyorsun kendi hallerine.
Görüyorsun ki, dere tepe düz gitmişler.
Bir arpa boyu yol gitmişler.

Yine sen yetişiyorsun uzaylı dostum, sen.
Sevgi saçan gözlerini görür gibi oluyorum.
Düşüncelerin çarpıyor hasselerime,
Bu ağır yükü kaldıramıyorum, kaldıramıyor şu dünyalı kardeşlerin.
Çok güçlü diyoruz, çok güçlü bu sevgi.

Bu ne sevgi uzaylı dostum.
Kaldıramıyoruz, tartamıyoruz bu ihsan.
Yine canı gönülden teşekkür ediyoruz.
Teşekkürler olsun sana
Aziz uzaylı dostum.

Yazan : Güfran ERKİLİÇ

Teşis tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMİNÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Ademoğlu

Ve

Tekrar

Bedenlenme

● Selman GERÇEKSEVER ●

RUH ve MADDE âlemlerindeki varlıkların yaratılışlarıyla birlikte ÖZ'lerine zer-kedilmiş olan Üç bilginin itilimiyle yine bu bilgilerin kapsamı içine giren konularda (zaten onların dışın-da birşey dünemiyoruz) tatbikat yapmak, İlahi İrade Kanunlarına nüfuz etmek, tekrar aslına (orijinal madde) rüçü etmek üzere İlahi bir zaruret olan tekâmül uğraşısı içine girmişlerdir.

Böyle evrensel bir uğraşının ne kadar şumullü olduğunu ve bunun ne kadar zaman devam edeceğini, kapsamına ne gibi konuların girebileceğini ve bütün bunların bir tek Dünya hayatı içinde başarılıp başarılamayacağını okuyucuların muhakemelerine bırakarak tekâmül için en gerekli konu olan REENKARNASYON (tekrar bedenlenme) konusuna (Mukadderat ve İcabat'tan birkaç satırıla) giriyoruz. (Bu konuda ispatlayıcı mahiyette bilgiler için bakınız: Parapsikoloji Yönünden Reenkarnasyon - Özgü Yayınevi).

Dr. Bedri RUHSELMAN, Mukadderat ve İcabat'ında tekrar bedenlenmenin tekâmül açısından zarureti konusunda şunları yazmaktadır: «Tekâmül ilâhi bir zaruret, yani mukadder bir iş olduğuna göre, muayyen bir dünya hayatı safhasında iken tekâmülün zarurî bir vasıtası olan dünyaya tekrar geliş gidış hadisesinin de ilâhi

bir zarureti, yani bir kader işi olması lâzım gelir.»

Evrenin çeşitli gezegenleri üzerinden tekâmül etmekte olan beşerî varlıklar, tekâmül ihtiyaçlarına göre değişik bedenler içinde değişik ortamlarda tecrübelerini sürdürürler. Bu ihtiyaçlarını gidermek için bazı imtihanlar geçirmek ve bu imtihanlarını başarıyla atlatmak zorundadırlar. Bu imtihanlar varlıkların kudretleri ve ihtiyaçları derecesine göre guruplara yarılaraq dünyamızda birer hayatı dolduran bölümlere ayrılır. İşte örneğin, Âdemoğlu dünya mektebini bitirebilmek için bu mektebin sınıflarındaki dersleri ikmal etmesi, daha üstün mekteplerde, (gezegenlerde) öğretim görmeye hazır olduğunu kendikendine ve icabeden yerlere isbat etmesi gerekmektedir. İşte beşerî varlıkların tekâmül ihtiyaçlarından dolayı çeşitli gezegenlerde arka arkaya veya değişik zamanlarda gelip gitmelerine tekrar bedenleme denilmektedir. Demek ki, bedenlenmede esas olan, ruhların tekâmülleri sırasında kendilerine lüzumlu olan eprövlere içinde bir süre yaşayarak kudretlerini ve bilgilerini arttırmak ve bu işte başarılı olduklarını isbat etmelerine fırsat verecek imtihan ve tecrübe imkânlarını temin edebilmektir.

Her bedenlenmenin amacına ulaştığını söylemek imkânsız. Bilhassa dünya beşerî-

nin bir devrede bedenlenmesini gerektiren, kendisi için gerekli olan tüm imtiharlarda başarılı olduğunu kolaylıkla söyleyemiyoruz. Bu şekilde tembelliğimiz ve bilgisizliğimiz nisbetinde dünyaya geliş gidislerimizin adedini çoğaltıyoruz. Bunun tersi de vardır. Yani içimizden bazıları da dünya mektebinin o kadar çalışkan talebeieri durumundalar ki, âdeta birkaç sınıfın derslerini ikmal ederek mektebi kısa bir zamanda bitirivermek çabası içindeler. Gerek tembel gerekse çalışkan dünya öğrencisi için tekrar bedenlenme kaçınılmaz bir zaruret durumundadır. Birisi kendi cehti ve bilgisiyle bu ağır tekâmül şartlarından kendisini daha az sayıda bedenlenmelerden sonra kurtarır, daha yüksek ve az ıstıraplı tekâmül şartlarının bulunduğu daha yüksek dünyalarda bedenlenme liyakatini kazanır. Öteki de nefsanîyetinin kurbanı, bilgisizliğinin zebunu, hatta daha aşağı planların bir maşası olarak bu ağır tekâmül şartları mekânına gelir, gider, Hatta okul kapanır, kendi ihtiyaçlarına uygun bir okulun, eski gezegeninde ya da tamamen ayrı bir gezegenle de açılmasına kadar âdeta yerinde sayarcasına tekâmülüne yine devam etmeye çalışır.

Her iki tip varlık için de amaç hiç şüphesiz tekrar tekrar bedenlenmek değil, tekâmüldür. 'Tekrar bedenlenme ruhsal tekâmülün ancak bir vasıtasıdır' Begerî varlıklar noksanlarını tamamladıkça daha değişik hattâ büyük noksanlıklar içinde bulduklarını anlayarak daha üst maddî planlarda (dünyalarda) değişik tertipteki bedenlenmelerine devam ederler. Herhangi bir dünya hayatını başarıyla tamamlamış bir Âdemoğlu ondan sonraki hayatında muhakkak daha yüksek bir hayat seviyesinde gelecek ve bu hayatına geçen hayatın bırakmış olduğu noktadan başlayacaktır. Tekâmülde nasıl, ruh kazanmış olduğu bir ileri merhaleden asla geri dönmezse, tekâmülün bir vasıtası olan tekrar bedenlenmenin de ilerlemiş hayatlardan geri hayatlara dönmesi öylece yersiz ve anlamsız bir iş olur.

Varlıkların hayatı (bir tek ruhsal hayatımız vardır) devamlı bir yükseliş (te-

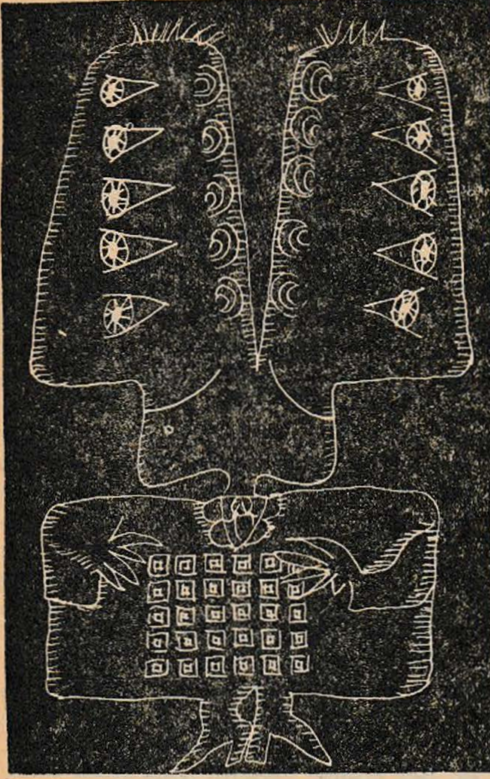
kâmülde gerileme yoktur) gösterdiğine ve birtek dünya hayatı da evrende çok kısa ve sınırlı bir tekâmül devresinin bir parçasından ibaret olduğuna göre, sonsuz tekâmül yolculuğunda begerî varlıkların yalnız bir tek dünya hayatında yaşaması gerektiğinden sözetmenin ilmi bir dayanağı ve akla yakın bir nedeni ve açıklaması mümkün görülmemektedir.

Âdemoğlu dünyada bilgisi nisbetinde hürdür. Her istediğini yapabilir. Fakat yaptıklarının hesabını, bedeninden ayrıldıktan sonra, daha açık bir guurla yapacak olan yine kendisidir. Buna bağlı olarak bir sonraki hayatını da kendisi tayin etmektedir. Tekrar doğmak bir kefaret ve ceza değildir. Varlık her dünyaya gelişinde geçmiş hayatlarının muhassalası olan bir vaziyetle karşılaşır. (Metapsişik Terimler Sözlüğü, s: 69) Bu muhassala varlığın bizzat kendi faaliyetlerinin bir neticesi olarak meydana gelmiştir. Kendisi kör bir kaderin mahkûmu değildir. Varlık kendi özel kaderini bizzat kendisi meydana getirir. Bu kadere alışılmış adıyla KARMA denir. Asıl mânâsı faaliyeti demektir. Burada varlığın sürekli bedenlenmeleriyle ilgili faaliyetler kastedilir. Her insanın karması onun genel hayat planını tayin eden önemli bir faktördür. Böylece tekrar bedenlenecek olan varlığın tekâmül şartları kendi karma'sı sayesinde meydana gelir.

Dünyada daima kötü işler yapmış, başkalarının ızdırabına, gözyaşlarına sebep olmuş bir kimsenin karşılaşacağı sonuçlar şüphesiz kendisi için mutluluk kaynağı olmayacaktır. Âdemoğlu dünyada yapmış olduğu hiçbir hareketinden kendisini sorumsuz tutamaz. Yani hiç kimsenin hiçbir hareketi, hattâ düşüncesi sonuçsuz kalmaz ve bunun iyi veya kötü âkibetinden kurtulmasına imkân olmaz.

Dr. Bedri RUHSELMAN, Mukadderat Ve İcabat'ında, «Tekâmül yolunda yürürken hiçbir hareketin ve isteğin neticesiz kalmayacağını spatyomdan kıymetli tebliğleriyle bizleri aydınlatan bütün ruh dostlarımız müttefikan beyan ve ilân etmektedirler. Bunun aksini hiçbir ruh şimdiye

(Devamı sayfa 29'da)

SİBERNETİK

● Ali İRTEM

Uluslararası Sibernetik Kuruluşu
Türkiye ve Ortadoğu Temsilcisi

Şimdiye kadar yaptığım temaslarda genellikle yurdumuzda Sibernetik'in pek de işitilmemiş bir disiplin olduğunu fark ettiğimden, bu konuşmamda herşeyden önce —müsaade ederseniz— Sibernetik'in temel anlamlarını açıklamaya gayret edeceğim.

A. SİBERNETİK'in TARIHÇESİ VE ÖNEMİ (Otomasyon) SİBERNETİK

Evet, bu kelime belki de bazılarınıza gayet yabancı gelecektir. Buna karşılık, Amerika'da, Avrupa'da, Rusya'da veya Çin'de zamanımızın Sibernetik çağı olduğu

söylenmekte, Sibernetik'in insanlara üstün bir takım yaratıklar meydana getireceği ileri sürülmekte ve ayrıca ruh ile madde arasındaki bağdaşmazlığı çözdüğü iddia edilmektedir. Bu yeni disiplin bütün bilgi dallarına el atmakta, sosyologlar, idare adamları, biyologlar, mühendisler, fizikçiler doktorlar, matematikçiler Sibernetik'in etkisi altında kalmakta, filozoflar, sanatçılar, politikacılar, tüccarlar birdenbire kendilerini Sibernetik'in içinde bulmaktadırlar.

Bugün kendi kendini organize eden makinaların, projeleri hazırlamakta devlet idaresinin kendi kendine karar veren bu türlü makinalarla yönetilmesi cihetine gidilmiş bulunmaktadır. Hatta o derecedeki insanların ölüm ve kalım mücadelesinde veya savaş hakkında son kararın insanlar tarafından değil de Sibernetik makinalar tarafından verileceği günler artık iyice yaklaşmış bulunmaktadır.

Bunlara, kendi ilhamları ile şiirler yazan makinaları tercüme makinaları veya öğretim makinalarını da ilâve etmek kabildir. Bu suretle Sibernetik bir taraftan felsefe ve metafiziğin makinalaşmasını ve otomatikleşmesini, diğer taraftan da makinaların insanlaşmasını ve hatta «insan üstü»leşmesini öngörmektedir.

Öyle ise, Sibernetik nedir?

Bu soruyu cevaplandırmadan önce sizden, Sibernetik'in ufak bir tarihçesini yapmama müsaadenizi rica edeceğim.

Sibernetik Amerika'da doğmuştur. İngiltere, Fransa, Almanya Sibernetik'te Amerika'yı takip etmektedirler. Gerçekten büyük bir sanayi emleketi olan Almanya'da Sibernetik hareketleri ancak en son bir iki yıl içinde hız kazanmış bulunuyor. Rusya ise Sibernetik'i önce bir kapitalist icadı olarak telakkî etmiş ve reddetmiş, fakat sonradan birden bire 1956-1958 sıralarında Ruslar fikirlerini değiştirerek sosyalizmin ve komünizmin ancak Sibernetik sayesinde gerçekleşebileceğini iddia eder olmuşlardır. Rus ricalinden Kosigin'in Sibernetik'le yakından ilgisi olduğu söylenmektedir. Bugün Rusya'daki Sibernetik araştırmaları dünya çapında bir önem kazanmış bulunuyor.

Çin'den ise dolaylı olarak gelen çok mahdut haberler orada da durumun bundan pek de farklı olmadığını göstermektedir.

Sibernetik'in babası olarak telakki edilen Amerika'nın en büyük tetkik Üniversitesi M.I.T.'in matematik Prof. lerinden Norbert Wiener'in önemli asistanlarından birisi de Çinli idi. Kendisi de bir iki yıl süre ile Çin'de vazife görmüştür. Bu zat 1964 yılında vefat etmiştir.

Sibernetik'in doğum vesikası olarak 1943 yılında Philosophy of Science dergisinde yayınlanan (Behaviour, Purpose And Teleology = Davranışlar, maksat ve gayeler) adlı yazıyı kabul etmek kabildir. Bu yazı Wiener, Rosenbluth, Bigelow tarafından müşterek olarak hazırlanmıştır. Bu yazıda ilk defa olarak insanlara mahsus sanılan maksatlı ve gayeli hareketlerin mekanik tertibat vasıtasıyla gerçekleştirilebileceği gösterilmiştir.

O sıralarda Harvard Tıp Fakültesinde Cannon isminde bir doktor (ilimde metod) konulu açık oturumlar tertip ediyormuş. Wienerde bu tıbbi toplantılara bir matematikçi sıfatı ile katılıyormuş. İşte bu sözünü ettiğimiz etüd bu sıralarda yayınlanmış. Fakat artık II. Dünya Savaşı başlamış, bu açık oturumlar birer kapalı celse haline gelmiş.

Bu sıralarda belkide dış görünüşü bakımından bununla hiç de ilgili gibi görünmeyen bir olay oluyor. İngiltere'nin pek de tanınmamış bir sınıir doktoru Ashpy (Adaptiveness And Equilibrium = adaptasyon ve denge durumu) adlı eserini yayınlıyor. Bu etüd de Sibernetik'in temel yapılarından birini teşkil ediyor.

Ashby bu etüdünde biyolojik adaptasyonun. sadece söz konusu olan sistemin fiziksel dengesini arama hareketinden ibaret olduğu tezini ileri sürüyor. Fakat Ashby, Prof. Wiener'in aksine sessiz sedasız sakin bir adamdır. Bu etüd o sıralarda hiçbir yankı uyandırmıyor.

Bugün ise Ashby, bu asabiye mütehasısı doktor, Amerika'da Illinois Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Fak. nin Sibernetik hocasıdır. Wiener'in ölümünden sonra da dünyanın bir numaralı en büyük Siberne-

tik'cisidir. Bu zat ile Belçikada Uluslararası Sibernetik kongresine verdiğim tebliğ dolayısıyla tanışmak şerefine nail oldum. Kendisinin Sibernetik alanında yaptıklarından biraz sonra daha fazla bahsetmek fırsatını bulacağım.

Nihayet 1947 de Wiener Fransa'da bir matematik kongresine davet ediliyor, orada kendisinin ateşli sözleriyle ilgilenen bir yayınevi, cna,, bu konuda bir kitap yazmasını teklif ediyor. Vakti Wiener önce (insanlığın henüz bu konu için gerekli olgunluğa erişmediğini) ileri sürüyorsa da neticede razı oluyor ve bu suretle 1948 yılında Wiener'in ünlü (CYBERNETICS) adlı eseri yayınlıyor ve tam manasiyle bütün dünyada bir bomba tesiri yapıyor. Ancak bu bombanın tesiri bize TÜRKİYE'ye kadar gelmedi. Burada şahsi bir hatıra olarak şunu da nakil etmeme müsaadenizi rica edeceğim.

NOBEL Armağanını kazanmış olan ünlü Alman Fizikçisi Heisenberg'i 1948 yılında İstanbul Üniversitesi bir konferans vermek üzere İstanbul'a davet etmişti. Bu konferans esnasında Heisenberg sözleri arasında (artık hayatın formülü bulundu) diye bir cümle sarfetti. Bununla ihtimalki Sibernetik'i kastediyordu. Ben de tesadüfen dinleyiciler arasında idim. Ancak bu formülün ne olduğunu kendisinden öğrenmeye fırsat bulamadım. Bununla beraber. konuşmamın sonlarına doğru, sizlere Sibernetik yönünden böyle bir hayat formülünü kaba şekli ile açıklayabileceğimi ummaktayım.

Benim Sibernetik ile meşgul olduğumu işiten merhum Hasan Ali YÜCEL beni bir ara davet ederek kendisine Sibernetik'i izah etmemi rica etmişti. Karşılıklı konuşmamız belkide üç, dört saati buldu. Ben açıklamalara devam ederken, o da müctemadiyen «Bu senin anlattıklarına göre Sibernetik ilim âlemini tasavvufa doğru götürüyor» diyordu. Doğrusu Hasan Ali Bey haklı idi. Bende bu konuşmamın sonuna doğru bir defa da bu konuya dokunmak arzusundayım.

Sibernetik'in din, ilim, teknik, felsefe,

● Lütfen sayfayı çeviriniz

metafizik ve san'atı etkilemekte olduğunu yukarıda söylemiştik.

Fakat bana öyle geliyor ki, Sibernetik sadece bununla kalmayacaktır. Kanaatimizce Sibernetik ile HERKES ilgilenmek zorundadır.

— Neden?...

— Çünkü sibernetik benim, bizim, Einstein'lerin, Jonson'ların velhasıl hepimizin en çok muhtaç olduğumuz şeyi bize vermeği vaat ediyor da ondan...

Peki bu hepimizin muhtaç olduğu şey nedir?

— A K I L ...

Bununla ne demek istenildiğini birazdan açıklamaya çalışacağım, müsaade eder seniz.

B. SİBERNETİK'in TARIFI ve İZAHİ (Elektronikten farkı)

Şimdi artık Sibernetik'in babası Norbert Wiener tarafından verilen Sibernetik'in «resmî» tarifini vereyim. Wiener Sibernetik'i :

CYBRNETICS OR CONTROL AND COMMUNICATION IN THE MACHINES AND ANIMALS

diye tanımlanmaktadır. Yani (makinalarda ve hayvanlarda kontrol ve haberleşme) Ben de kaba çizgileri ile Wiener tarafından verilen bu tarıfe sadık kalacağım. Yani Sibernetik en geniş anlamı ile bir (kontrol) ilmidir. Kendi kendisini kontrol ilmi. Bu kontrol de haberleşme yolu ile yapılır.

Sibernetik dil yönünden (Gouvernement) kelimesiyle aynı asıldan gelmektedir. Kelimenin Almancası KYEBRNETİK, Fransızcası CYBERNETIQUE'dir. WIENER'in bu yeni ilimler arası disiplin için bu kelimeyi seçmesinin sebebi de, Sibernetik'in en geniş anlamı ile (Sevk ve İdare) yi kastemiş olmasındandır. Dolayısıyla askeri ve sivil her türlü sevk ve idare sibernetik'in içinde toplanmaktadır.

Sibernetik'in konusu kontrol ve muhabere olduğuna göre bunda herkesi heyecanlandıracak ne var acaba?

Ashını arasanız, sibernetik pek geniş anlamda bir nevi makina bilgisidir: Sosyolojik, biyolojik, elektronik makinaların ilmi. Ancak iş bu kadarla da kalmıyor. Bu

makinaların maddi olmasına da ihtiyaç yoktur. Bu itibarla meselâ bir canlı varlık olarak hukuk ilmi, diller, devletler —Eğer varsa— cinler, periler, melekler hep sibernetik'in işgal sahasına girmektedir, veya girebilir. Zaten bilindiği gibi madde ve enerji fiziksel ilimlerin etüt konusudur. Sibernetik'in ortaya koyduğu mevzular ise fizikten müstakid gerçeklerdir.

Birçok çevreler sibernetik'i (elektronik beyinler) ilmi olarak düşünmektedir. Bu biraz hatalı bir görüştür. Evvelâ bütün Sun'i beyinlerin (Elektronik) olması gerekmez. Örnek olarak halen Amerika'da etüdler yapmakta olan Türk bilgini Dr. Hüseyin YILMAZ'ın sun'i beyinlerde elektronikler yerine (ışık fotonları) kullanmak suretiyle sun'i beyinlerin düşünce hızını bin kerre artırmak için uğraştığını hatırlatalım. Sonra, yukarıda arzettiğimiz gibi, devletler de şirketler de, hayvanlar da canlı birer varlık olarak (Sibernetik) anlamı içinde mütalca edilmelidirler. Fakat bunların hiçbir bir elektronik beyinden ibaret değildir. Bu itibarla sibernetik'in fizikte elektronik bölümünün bir parçası olmadığını tekrar edelim.

Sibernetik ile, bir çok defalar beraberce kullanılan ve dolayısıyla bir takım anlaşmazlıklara sebebiyet veren diğer bir terim de (Otomasyon) dur.

Otomasyon terimi Fort Şirketinin eski Umum Müdürlerinden Harder tarafından (otomatizasyon) kelimesinin kısaltılmış bir şekli olarak otomobil imalatının otomatikleştirilmesi dolayısıyla ortaya atılmış ve sonra sanayide bütün imalatın hemen hemen insan eli değmeden otomatik olarak imal anlamında kullanılmaya başlamıştır. Bu itibarla otomasyon Sibernetik'in sanayideki uygulama alanlarını ifade etmektedir. Ancak otomasyon terimini manevî, canlı varlıklarda kullanmaya imkân yoktur. Sibernetik'in maddî varlıklarla bağlı olmadığını söyledik. Öyle ise Sibernetik'in dayandığı konu nedir?

Sibernetik'in dayandığı konu ENFORMASYON (BİLGİ)'dir. Bu itibarla müsaade eserseniz (enformasyon teorisini) kısaca açıklamaya çalışalım.

B. 1. ENFORMASYON TEORİSİNİN ANA ÇİZGİLERİ

Geçen 10-15 yıl içinde özellikle Amerika'da Prof. Claude Shannon tarafından Amerika'nın en büyük teknik Üniversitesi olan M.I.T.'de verilen bir doktora tezinden sonra (bilgi) nin de ölçülmesi kabil olduğu sonucuna varılmıştır. (Bu zat tezini hazırladığı sırada söz konusu Teknik Üniversitede asistandı.)

Bilgi nasıl ölçülür?

Bilginin değeri nedir?

Bunları anlatmak üzere önce bir misal vermeme müsaadenizi rica edeceğim :

II. Dünya Savaşı sıralarında bir devlet aldığı esirlerin ailelerine sadece şu üç telgraf klışesinden birinin çekilmesine müsaade ediyormuş.

1. Sıhhatteyim.
2. Hafif rahatsızım
3. Önemli derecede hastayım.

Buna karşılık bu işi çok daha sıkı tutan bir diğer devlet esirlerin yalnız şu telgrafı çekmelerine müsaade ediyormuş.

1. Sıhhatteyim :

Yani kimbilir, ölüm sırası henüz daha bana gelmedi gibi bir şey.

Birinci memleketten çekilen (sıhhatteyim) telgrafı ile ikinci memleketten çekil-

len ve aynı kelimeyi ihtiva eden (sıhhatteyim) telgrafı aynı manayı mı ifade etmektedir.

Şüphesiz ki hayır. İkinci (sıhhatteyim) telgrafını çeken adam ihtimal ki, ölüm derecesinde hastadır. Fakat kendisine başka bir telgraf çekmesine müsaade edilmemektedir. Binaenaleyh bize verilen malûmatın, bilginin kendi kendine kelime olarak bir önemi yoktur. Bu önem bu bilgiyi alanın, almayı beklediği malûmata göre değişmektedir. Yani buradan çıkartabiliriz ki, bir bilginin değeri o bilgiyi elde edenin, beklemekte olduğu ihtimalleri daraltması ile ölçülebilir. Yoksa eskilerin dediği gibi «malûmu ilâm» bize hiçbir şey öğretmez.

Bir şeyi ölçmek onu, kendi cinsinden bir şey ile mukayese etmek olduğuna göre, bilgi için nasıl bir (birim) seçmeli?

Bu birim yukarıda verdiğimiz izahattan sonra kendiliğinden seçilmiş bulunuyor. Bir şeyin olup olmayacağını sordüğümüz bir sorunun cevabının (evet) mi (hayır) mı olduğunu bildiren bilginin değeri, yani iki şıktan birinin olması gerektiğini anlatan bilgi sistemimizin (birim) kıymetini verecektir.

(Devam edecek)

Ölümden Sonra Hayat

N. O. Jacobson

20 TL.

Spiritoloji, parapsikoloji, psişik güçler bilimi, hepsi bilimsel bir yöntem ve harika bir sezgiyle bir araya getirilmiş, birleşik bir **RUH ALANI** içine sokulmuş. Bu tür eserlerin en faydalı ve objektif olanı

Ruh ve Madde — P. K .1157 — İstanbul'dan

Lütfen ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Durugörü Medyomunun Başa

«Times» muhabirlerinden Peter Ingold genç medyom Lee LACY'yle yaptıkları celselerde alınan mesajları teybe kaydetmiş ve bunları yayınlamış bulunmaktadır. Kendi ifadesine göre uzunca bir zamandan beri böyle bir celse yapmayı ve mesajları teybe almayı istemekteydi. Bu konularla ilgili arkadaşı olan Ronald Hearn'dan Lee Lacy hakkın da epey övgü işittikten sonra vakit kaybetmeden onun yanına gitmiştir. Peter'in medyom Lacy ile yaptığı ve banta aldıkları 40 dakikalık celsenin kendisince çok önemli olduğunu, zira bu kayıtlarda kendisiyle ilgili birçok sözlerin bulunduğunu, oysa Medyom Lacy'nin kendisini evvelce hiç tanımadığını bildirmiştir. A-

şağıda bu kayıtlardan bazı kısımları okuyacaksınız.

«Bir kadın görüyorum- 35 yaşlarında. Başının ortasından saçları iki yana ayrılmış. Çiçekli yeşilli mavili bir önlük bulunuyor üzerinde. Sâkin ve kibarca konuşmasıyla, zarif bir kadın. Beni savaş günlerine götürüyor ve Peter isimli bir oğlan çocuğunu gösteriyor Üzerinde gri kısa pantolon ve beyaz bir gömlek var.»

Bu tariftten derhal ölen halam aklıma geldi, diyor Peter ve devam ediyor: 30 yaşlarına doğru intihar işlemişti. En son olarak kendisini savaş yıllarında görmüştüm. Ben o zamanlar 8 yaşlarımda bulunuyordum ve Halamın saçları celsede tarif edildiği gibi ortadan

ayrılarak taranmıştı. Medyom Lee Lacy devam ediyor :

«Bir filminden bahsediyor. Elinde de kocaman ağızlı bir makas var. Uçlarına yuva açarak birbirine ekleyeceğin yerde bunlarla kesmişsin herhalde.»

Evet, filmleri çoğu zaman büyük ağızlı bir makasla keserim.

«Bir kadının resimlerini çekerek delil temin etmeye çalışmışsın. Büyük manşetler hâlinde basmanı istiyor. Filmlerin negatifini ver ona.»

Bu, iyi bir delil. Evet, bazı arkadaşların bu şekilde resimlerini çektiğim doğrudur. Fakat çektiğim resimleri bir türlü büyütme fırsatı bulamamışumdur.

«Seninle ilgili yeni elbiseler ve bir bol spor pantolonu görüyorum. Sol paçasında aşağılara doğru bir yerinde sökülük gibi birşey var.»

Bu kelimelerle de en son aldığım yeni elbise tarif edilmektedir. Evet sol paçasında bir dikiş hatası bulunmaktadır ve bunu benden başka kimse bilmemektedir.

«Şimdi de elinde pirinçten bir şovalye heykelciği tutan siyah elbiseler içinde esmer bir kadın görüyorum. «Elizabeth» adını alıyorum.»

Geçen yıl Westminster Abbey'de arkadaşlarla bulunurken aynen celsede tarif edilen kılıkta elinde pirinç bir heykel bulunan bir kadın görmüştür. O kadımı hiç unutamam, nedense. Keza, Lizabeth isimli bir arkadaşım da var.

«Şimdi varlık kendisini uzunca bir önlük içinde gösteriyor. Başında bir mendille saçları toplanmış duruyor. Kendi kendine güzel bir tango yapmaktadır...»

Bu kelimeler de benim eski hatıralarımı canlandırmıştı: Zira ölen halamı hemen hemen her Pazar sabahı ziyarete giderdim. Genellikle Lâtin Amerika müziği çalan ve ekseriyetle üzerinde medyumun tarif ettiği şekilde bir giysi bulunurdu. En çok hoşuna giden dans tango.

Şimdi de yaşlı bir kadın geliyor bu tarafa doğru. Galiba ayağından rahatsız. İsmi galiba Green... Ya da Greening mi desem.. Greenway de olabilir... Bombayaz saçları düzgün bir tarzda taranmış. İyi bir insan. göz-lükleri var. Zannedersem sen onu bir klise mesecisiyle ilgili olarak biliyorsun...»

Burada tarif edilen bir Spiritüalist Kilisesinde tanıştığımız Bayan Green'dir.

«Bir zamanlar sen piyano çalmak istemişsin. Fakat uygun ortam teşekkül etmemiş. Bu kadının söylediğine göre bu işi şimdi TV programlarında yapabiliyor musun.»

Bu söylenenler de doğrudur. İki defa TV da iş aradımsa da bulamadım. İki

teşebbüsüm de boşa çıkmıştı. Celse bu şekilde devam edip gidiyor. Görüldüğü gibi Lee Lacy aracılığıyla verilen bilgilerin % 75'i doğru çıkmıştır. Ve bütün bu varlıklar öte âlemdeki mevcudiyetlerini bana bu şekilde ispat etmiş oldular.

(Psychic News'dan)

Babamın Saati

BABAM SAATİNİ İŞLETMİYORDU ÇÜNKÜ EŞYALAR DAĞINIKTI.

Babam Leroy R. Paddock ömrünün son yıllarını bizim yanımızda geçirmişti. Ondan bize kalan armağanlardan biri de (ona da büyük babamdan kalmış olan) bir duvar saatidir. Sağlığında-yken (bazan ihmal dolayı-

ıyla kurmayı unutup da) saat durduğu zaman, ertesi sabah kalktığına saatin tiktaklarını işitmeden uyuyamadığımı söyler, onu kurmay unutmamamızı rica ederdi.

1973 Mayısında New England'a taşındığımız zaman elbetteki onun odasını, saati ve eşyalarını da taşımıştık. Saati yeni evimize gelmez asmayı düşündüğümüz yere asmıştık. Hattâ kurmuştuk ta, fakat çalışmadı. Sonra aldık diğer duvarlar üzerinde denedik, gene çalışmamıştı. Fakat onun diğer eşyalarını henüz yerleştirmemiştik. Biraz dağınık duruyorlardı. Biz saatin dengesi bozuldu. herhalde diyerek ondan ümit kesmiştik. Ertesi sabah kalktığı zaman babamın bir gece evvelden toplayamadın yattığımız eşyalarını biraz toparlanırsın, gibi olduklarını, o eşyaların bulunduğu odanın biraz düzeltmiş olduğunu farkettim.

O zaman kendi kendime şöyle düşünmüştüm, "Herhalde babam eşyalarının bu kadar dağınık bir vaziyette bulunmasından memnun kalmadı. Hemen eşyalarını yerleştirip, odayı tertiplemeliyim diye düşündüm ve derhal işe sarıldım. Bitirdiğim zaman da, "İşte baba artık rahat edebilirsin" dedim kendi kendime.

Her nasılsa saat de o günden sonra çalışmaya başladı ve bugüne kadar hiç bir gün duraklamadan, arızalanmadan çalıştı. (FA-TE'den)

Mürşitler, Ruhül Kudüs, Adem Sembolü

(25.12.1965)

H. — Benim efendim bir sualim var. Efendim, yapılan işlerin kalitesinin mühim olmadığı o işte gösterilen niyet ve cehtin mühim olduğu anlaşıldı. Bir de Efendim yeryüzüne vazife ile inen mürşitlerin yaptığı işler var. Bunlar hakkında bilmediğimiz, bunların bilmediğimiz tarafları, hususiyetleri varmıdır acaba?

P. — Şimdi, işlerin kalitesinin önemi yok derken, şunu kastetmiştik: İnsanın müdrikesi ve çağrışım kabiliyeti muayyen derecededir. Deterministik olarak hadiselerin birbirini takip edişindeki büyük âhengi ve mânâyı her gayeyi uzun zaman gözleyebilme ve ondan istifade edebilme kudreti de pek yoktur. Öyle zannedilebilir ki, ancak mevcut olan hadisenin içerisinde umunun seçkin, ve itibar gördüğü bazı şeylerin esas itibarıyla değerli olduğu kanaati doğmuş olabilir. Bu hatalıdır. Kâinat içerisinde büyük hâdiselerin başlangıcı, kütleli hâdiselerin ortaya çıkışı daima yukarıda söylenenin aksine yani, insancıl bir kaliteleşirmenin dışında ineydana gelmiştir. Onun için ferdin her ne olursa olsun, iyi niyeti, gayreti ve sebatı onun için en esaslı bir dayanıktır. Hiç bir kimse hiç bir surette falan hadisenin çok ileride veyahut çok sonra veyahut pek yakın, daha büyük ve çok daha şümüllü hâdiselerin sebebi olmayacağını ileri süremez. Çünkü sizlerin kıymetli olarak tavsif ettiğiniz hâdiselerin esası onun şümül derecesi ile alâkalı olmaktadır. Ne kadar çok benimsenmişse, ne kadar çok tasvip görüyorsa o şey, hâdise, fikir, bilgi o derecede kıymetlidir de-

nemez. Mukaddes kitaplar iyi tetkik edilirse daima bunun aksini ifade ederler. Mukaddes kitaplardaki meselelerin pek çoğu beşerî realite ile ruhi realitenin yani ruhi plânların insanlara çizmiş olduğu realitenin değişik olduğunu gösterirler. Böylece meselâ, putseverliğin çok yaygın olduğu bir muhitte çok cılız bir tek Allah fikri çıkabilir. Aynen sizler gibi düşünülmüştür. Rağbette ve yaygın olan fikir muteberdir. Fakat netice, hâkim olan unsur dış realitenin icap ettirdiği bir hakikât olarak ortaya çıkmıştır. Yani tek Allah fikri galebe çalmıştır. Muhakkak ki, bunları yapanlar sizlerin, peygamber, mürşid ismini verdiğiniz vazifeli kimseler de aynı durumda idiler. Tazyik, tehdid ve imkânsızlıklar içerisinde idiler. Fakat onlar tam mânâsı ile bir iyi niyet sahibi, tam mânâsı ile bir cehtkâr, tam mânâsı ile imanlı insanlar idiler. Size söyleyeceğimiz bu kadar.

H. — Efendim, benim bir sorum var müsaade ederseniz?

P. — Buyurun.

H. — İnsana hız kazandıran ve insan hayatında büyük rolü olan ümid nedir ve bundan nasıl istifade etmeliyiz?

P. — Ümid kademe kademedir. Çocuksu ümitlerinizden, nefsanî ümitlerinizden, zihni daha doğrusu felsefi ümitlerinizden, ideal ümitlerinize kadar yükselebilir. Şüphesiz insanın ümidi her işte kârlı çıkmaktır. Her işte kârlı çıkış nefsanîyetten, idrakten ve vicdandan da doğabilir. Bu ümid varlığın düşmüş olduğu geri seviyenin muhakkak ki, kat edileceğine karşı bir ümittir. Bu ümid, varlığın içinde bulunduğu

tabiat kanunlarının âhengini dudduktan, dolayı iyice dinleyeceği büyük bir musiki parçasının sevincinden dolayı bir ümittir. Bu ümid, kademe kademe inen tesirlerin üstün hazzı içerisinde kalabilme ümididir. Bu ümid, kendi realitesini aşmanın ve daha geniş bir şuur ile tatbikat yapabilmenin ümididir. Bu ümid, tam bir vicdan ile nefsanîyetin çlgnenmesi ümididir. Bu ümid, varlığın içinde bulunduğu sistemde bilerek fonksiyon alması ümididir. Ümid hayat, kaynağıdır. Ümid ilhâmdır. tesirdir, bilgidir. Ve nihayet ümid imandır. Bu kadar.

H. — Teşekkür ederim.

H. — Başka sorumuz yoktur efendim.

P. — Günlük problemlerinizde karşılaştığınız ve sizi gerçekten sıkan, tâciz eden durumları tesbit ediniz. Sizin hamle almaya veyahut bir harekete geçmenize, bir kalp huzuru içerisinde kalmanıza engel teşkil eden her şeyi tesbit ediniz. Bu bir. İkincisi : Gerek İncil'den ve gerek Kur'an'dan birer tane olmak üzere müştereken anlayamadığınız iki sembol hazırlayınız. Aranızda görüşmesini yapınız, ne mânaya gelebileceği hususunda bir fikrinizi beyan ediniz ve söyleyeceklerimizi sonradan dinleyiniz. Bu iki. Eğer aranızda sebebi ne tarzda olursa olsun bir âhenksizlik mevcut ise, gerçek bir avraya yakışan ruh selâmeti zaman zaman azalıyorsa bunu behemahal ortadan kaldırınız. Suallerinizin kalitesi, cehtinizin neyi ve gayesi ve bilhassa düşüncelerinizin bildiğiniz ve bilmediğiniz çalışış tarzı bu celselerin kalitesini tâyin edecektir. Şimdiki halde üçüncü kademedeyiz. Size bağılı olarak bu ikinci kademeye de inebilir, dördüncü kademeye de çıkabilir. İhtiyar ve fakat idrak sizde olsun. Her işte böyle olsun. Makûl olmaktan, vicdanınızı inançta vicdandan, idrakte vicdan tarzına çeviriniz. Yani daima imanlı bir alıcı olunuz. Allahâsımarladık.

1 Ocak 1966

P. — Merhaba.

H. — Merhaba.

P. — Suallerinizi sorabilirsiniz.

H. — Geçen celsede yapmamızı söylediğiniz birinci husus, üzerinde konuştuk. Ve

esas itibariyle aynı problemde birleştiğimizi gördük. Bu bakımdan her ne kadar şimdiki okuyacağım problem, birinci tekil şahısla yazılmışsa da hepimiz adınadır. Durum şu efendim: Üç açık cümle ile ifade olunabilecek üç bilgi var. 1 — Hayat kendiliğinden mânâlıdır. 2 — Ölüm ötesi hayat vardır. 3 — Yaratan vardır. Çevremdekilerin huzursuzluğu ve esas sıkıntılarının, bu bilgileri kabullenmemekten ileri geldiğini anlıyorum. Fakat kendi yetersizliğim yüzünden, yani kendi inancımın aklı bir inanç değil, hissi bir inanç olması yüzünden, yahut belki imânla vicdandan idrâklı vicdana geçememiş olduğumdan bu kimseleri tatmîn edememekteyim. Açık, seçik bilgiler veremiyorum. Ve bu veremeyişimin sıkıntısını çekiyorum. Bu, şahsen gerek benim ve gerekse, başta da belirttiğim gibi hepimizin en önemli problemi. Gerek Cemiyet dışı uğraşmaları, gerek Cemiyet içi çalışmaları aksatan, kalp huzurunu bozan, hamle almaya engel olan başlıca husus. Bu üç konuda açık, seçik, akli bilgiler mümkün değil midir?

P. — Hayatın mânâlı oluşu, açık ve seçik olarak ortaya konabilir. Burada takip edilecek metod, önce ferdin muşahhas bir müşahhededen ve mücerret bir müşahhededen elde etmiş olduğu şeyleri sentez tarzında birleştirme gücü önde gelir. İkincisi, yine ferdin bütün hâdisatı, muhtelif sebepler ve neticeler ile birbirine iliştirebilmesi gerekir. Yani hiç olmazsa sizin buutunuzda câri olan bazı kanunların isimlerini dahi bilmesi gerekir. Üçüncü husus, ferdin realitesi ile ilgili bir mefkûre tarzıdır. Her mefkûre, her insan zihninde bir tahayyül meydana getirmez. Çünkü o mefkûre, her şeyden evvel varlığın realitesi ile ilgili bir husustur. Demek oluyor ki, sizler, muhitinizde bulunan insanlar üzerinde herhangi bir vaaz ve nasihatte bulunurken onların realitelerini bilmek mecburiyetindesiniz. Zira ancak realitelerinin kendilerine vermiş olduğu bir tasarruf veyahut tahayyül ile sizin fikirlerinizi tahlil ve tanzim edebilecektir. Burada umumî yol, mantık ve akıl prensipleri yoludur. Tecrübeleriniz ve

● Lütfen sayfayı çeviriniz

aklı ilişkileriniz, şüphesiz hayatın mânalı bir nizam içerisinde bulunduğunu gösterir. Bir diğer tâli husus da ferdin bizzat tecrübe geçirmesidir. Tecrübeye müstenit olmayan ferdi tasavvurlar, başka türlü tasavvurlar tahtında sarsılabilir veya yer değiştirebilirler. Mânanın kudreti, ferdin şahsî tecrübesi neticesinde hâsıl olan derüni bir sezgidir. Ölüm ötesi hayata gelince; bunu, sizin, kat'iyetle birinci plânda olduğu gibi izah etmeniz mümkün değildir. Bundan evvelki celsede söylendiği gibi insan bilgi üzerine yaratılmıştır. Araştırmak, öğrenmek, tecrübe etmek ihtiyacıdadır. İnsan, hasselerinin mahkûmudur. Tasavvurları ve tahayyülleri, seyrek zamanlarda ve çok nisbî olarak ancak hasselerinin dışına taşabilir. İntiraslarının gölgesi dışında ancak pek nâdiren ideal bir şeyi tahayyül edebilir ve istiyebilir. Böyle olunca, bir insanın ölümü, bir sonun başlangıcı ve varlığın gerçek hayatı olarak kabul edilebilmesi için tecrübeye girmesi gerekir. Fakat, tecrübe bizatihi kendiliğinden olan bir şey değildir. Muhakkak ki, pek çok değişik tertipte diğer etkenlere, faktörlere muhtaçtır. Burada da bir kimsenin ölüm ötesi hâdiseyi var kabul etmesi, mevcudiyetin ilânihâyet devam edeceğini öğrenmesi, önce, o ferdin, gene realitesi ile ilgilidir. Sonra, o ferdin, tasavvur ve tahayyüllerinin kalitesi ile ilgilidir. Daha sonra ise, ferde, bu türlü fikirleri nakletmek isteyen kimsenin o fert üzerinde icra edeceği tesirle ilgilidir. Bu tesirin yerli yerinde olabilmesi için fertle o kişi arasında müşterek bir tesir plânının mevcut olması gerekir. İşte böylece, sizden öncekiler, sizler ve sizden sonrakiler apaçık bir bilgiye ulaşmadan evvel, daima vâz etmek, kendi şahsî delillerini veyahut yapılabilen tecrübeleri ortaya koymakla yetinmek mecburiyetindedirler. Olabilir ki, sizinle veyahut sizlerle aynı tesir plânında bulunan ve afkat şuuru kapalı olan pek çok kimse bundan müteessir olabilirler. Böylece pek umduğumuz kimseler değil de hiç ummadığınız kimseler üzerinde köklü, değişiklikler hâsıl olabilir. Tanrı hakkındaki inanca gelince, bu hususta hiç kimseye hiç bir şekilde kat'i bir delil vere-

mezsiniz. Bu tamamıyla bir iç tecrübenin ortaya koyduğu bir iman halidir. Nasıl olur ki, kendisinin meydana getirmiş olduğu varlık, kendisi hakkında var veya yok tarzında hüküm verebilsin. İnsan Tanrı'yı kabul edip etmemekte serbesttir. Bu kadar. Evet, sorunuz.

M. — Gurubumuzun daha önceleri sistimli bir Din Çalışması yapmamış olması sebebiyle, vazifemizi, mevcut bilgilerimize istinat eden ve hepimizce müşterek olarak ortaya konan, İncil'den Ruhül-Kudüs ve Kur'andan Âdem ile Havva sembollerini seçerek hazırladık. Önümüzdeki haftadan itibaren ise, bu sembol seçme vazifemizi şu şekilde yapmayı kararlaştırdık: Her hafta yapmakta olduğumuz iki saatlik celse çalışma günümüze, İncil ve Kur'anın birer hafta önceleri tesbit ettiğimiz kısımlarını okumuş ve buralardan semboller çıkarılmış olarak geleceğiz. Ve bu münferit çalışmayı müştereken değerlendirerek sembollerini seçeceğiz. Acaba Plânca, bu kararımız için eklenecek ve düzeltilecek hususlar var mıdır?

P. — Sembollerinizi, istediğiniz tarzda seçebilirsiniz. Fakat bunları usulü dairesin de cevaplandırıp cevaplandırmamak bize aittir. Bu şekilde de size yol göstermiş olacağız. Bilhassa Mukaddes Metinlerde, meselelerin umumî sembolizmini bulmağa çalışınız. Şüphesiz bu arada münferit sembollerin de izahını yapmak mümkündür. Evet... Bugün için biraz evvel sorduğunuz sembollerini mi kararlaştırdınız?

H. — Evet efendim.

P. — Okuyunuz.

H. — Ruhül-Kudüs, fonksiyonerin tâbi bulunduğu plânın yüksek tesirleri olarak anlamaktayız.

P. — Umumî fikir midir bu?

H. — Evet efendim.

P. — Pekâlâ. Ruhül-Kudüs, her Din Günü boyunca bütün insanlığın moral tekâmülünü tanzim eden vicdan plânıdır. Ruhül-Kudüs, sâdece ferdin ve fertlerin bir ve çok olarak bilgi haricindeki, kâinat bilgisi haricindeki bütün mânevi durumları ile âlâkadar olan, onları kâinat bilgisinin alınmasına hazırlayıcı mahiyette her tür

lû gayretlerini değerlendiren bir plândır. O esas itibarıyla bütün insanların içindedir. Diğer tabir olarak, doğrudan doğruya pek büyük ve pek şümullü bir tesire ve hükmiyete sahip olan vicdanî organizasyon İdare Mekanizması diyebilirsiniz. Bu kadar. Âdem ile Havva semboline gelince, ne tesbit ettiniz?

H. — Efendim, Âdem, bilhassa Âdem üzerinde düşündük; Âdem, insanın daha Cennetteki hall. yeryüzüne yani maddeye bağlanmadan evvelki hali olarak tesbit ediyoruz. Cennetten kovulmasını ise, maddeye bağlanması olarak kabul ediyoruz. Esas fikir budur.

P. — Başka düşüncesi olan var mı?

H. — Âdem, varlığın, otomatizmden kurtularak bir hürriyete yönelişini yâni kendisinin temsil ettiği müteal bilgiyi idrâk etme hâline yönelişini temsil etmektedir.

P. — Peki. Havva?

H. — Havva da, bu vasatta varlığın münferit hareket edemeyeceğini, diğer varlıklarla âlâkalı bir şekilde bilgi alış verişinde bulunacağını bize anlatmaktadır.

P. — Vâkıa sözlerinizde pek çok hâkikat payı mevcut. Fakat bunlar sıralı ve homojen değiller. Daha önceki izahattan daha makbûldür. Biz de bu hususta bazı ip uçları verebiliriz. Âdem sembolü, sizin üç buutlu realitenizde ve sizden gayrilerin üç buutlu realitesinde büyük bir dengeyi ifade eder. İkili denge unsurunun aktif sembolüdür. Gerek maddede ve gerekse madde üstü durumlarda, kâinat nizamı içerisinde, umumî âhengi temin, ancak birbirine müessir olan ayrı ayrı kuvvetlerin mevcudiyeti ile kaimdir. Bu birinci husus. İnsan yani psîşik kudreti haiz müessiriyete sahip varlık, tecrübe sahası itibarıyla müsbet ve menfi iki tesir plânı arasındadır. Müsbet ve menfi olan bu iki tesir plânı, insandan habersiz olarak, daha doğrusu kendi sahasında bulunan varlıklar zümresinin mukadderiyle doğrudan doğruya ilgilenden, kendi aralarındaki cıdâli yürütürler. İşte insan, bu cıdâlin arasından geçmek ve kendini yükseltmek mecburiyetinde olan bir varlıktır. Âdem'in Cennette

bulunuşu, varlığın bu iki tesir plânının haricinde yaşayışını temsil eder. Cennetteki kovulma unsuru ise, içinde bulunduğu plânın dışında mevcut olan realite hakkında, gerçekler hakkında varlığın bir takım tahayyül ve tasavvurlara ulaşması ve bunu işitmesidir. Her istek cevaplandırılır. İmdi, Havva hem varlığın içinde bulunduğu müsbet ve menfi iki plânın karışımını ifade eder, hem de onun yani varlığın, burada Âdem, içinde bulunduğu sistemdeki fonksiyonunu çizer. Bu fonksiyon, Âdem'in aynı zamanda hem müsbet hem menfi karakterleri haiz olarak bu cıdâl sahasında başarıya ulaşabileceğini gösterir. Bu söylediklerimizi de kendi bildiklerinizle mezcedip yeniden bir karara varabilirsiniz. Bu kararınızı izah ettiğiniz zaman daha net bir çözüme gidebiliriz. Bu kadar.

H. — Burada müsbet ve menfi tesir plânlarından bahsedildi. Bu müsbet ve menfi tesir plânlarını nefsanîyet ve varlığın ruhî tarafı olarak mı anlamalıyız?

P. — Hayır. reel olarak .

H. — Evet.

H. — Efendim, buradaki elma ve yılan sembolleri hakkında bilgi rica edebilir miyiz?

P. — Siz kendi tasavvurlarınızı söyleyiniz

H. — Elmayı bilgi edinme arzusunun fiiliyat safhasına çıkması olarak görüyoruz.

P. — Güzel.

H. — Yılanı da bu duruma varlığı iten, destekleyen bir plân şeklinde... Yahut nefsanîyet...

P. — Yılan sembolü, insanlara iki mânada verilmiştir. Biri müsbet, biri menfi. Müsbet mânada yılan, Ruhî İdare mekanizmasının koruyuculuğunu, hâkimiyetini ve herşeyi kapsadığını anlatmak içindir. İkinci mânada yılan, menfi tesir plânlarının müsbet tesir plânı karşısında insana kıyasla hareket tarzını gösterir. Bu kadar.

P. — IV. Kademe. — Şimdi dinleyiniz. Dünya vasatı gayet sür'atli olarak ve her türlü olayı ile tam bir âhenk teşkil ederek müsbet birliğe doğru gitmektedir.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Şimdiye kadar yeryüzünde mevcut bulunan moral müesseseler ferdin sadece tasavvur ve tahayyül olarak diğerkâm olmasını temin edebilmiştir. Tahayyül ve tasavvurda diğerkâmlık aktif şekle döndüğü zaman realitenizde ancak otomatizma içerisinde kendini gösterebilmiştir. Şimci ise, aktif birliğin icap ettirdiği bir hal ve bir değişim mevzuu bahis. Fert tahayyül ve tasavvurundaki diğergamlığını fiilen ve bilgi içerisinde ortaya koymakla karşı karşıyadır, vebu ortaya koyuş durumu otomatizmanın müeyyideleri ve teşvikleri ile değil, bızatihi ferdi bir şuurla meydana gelmek mecburiyetindedir. Sorunuzun ilk başında belirttiğiniz sorunun bir cevabı da budur.

Her insan yavaş yavaş şuurlanmak gayreti içerisinde. Ve bu ona ıstırap tevhit etmektedir. Cemiyetinize gelince, şüphesiz burada kendine münhasır bir tesir temerküzü mevcut. Bu tesirden nem'alanmak ferdin gayreti ile mümkündür. Hiç bir şekilde ve hiç bir tarzda sizler buradaki tesir temerküzünden müstağni olmamalısınız. Küçük realite oyunları yanlış tasavvur ve tahayyülünüzün sizleri ulaştıracağı ihtiras barikatları buna engel olmalıdır. İşte gayretiniz bu yönde bir gayrettir. Cemiyetinizin hareket istikâmeti de dış realitedeki hareket istikâmetinde gitmektedir. Yalnız bu gidişte semere iki türlü olacaktır: Fertler kendi yerlerini kendileri değil çaha bir üst mercûn tayinine muhtaç olacaklardır. Ya da fertler kendi

yerlerini tayinden başka diğerlerine de yerlerini tayin hususunda yardım edeceklerdir. Hiç kimse kolay kolay heba edilmez. Bir çarkın dönuşünde o çarkın maddesel yapısının en ufak bir atomik dengesizliği nasıl mevzuubahis olabilirse, ne derece de önemi haizse, aynı zamanda çarkın sizin hüviyetinizi tayin eden diğer çarklar da aynı derecede hüviyeti haizdir. Ruhül-Kudüs, bütün gücüyle gökten yere doğru uzanmaktadır. Bu uzanış muhakkak ki, her vakit sevinç çığlıkları içerisinde değil, belki de ıstırap iniltileri içerisinde olacaktır. Belanın türlüstü müşahede edilecektir. Neden? Çünkü fert, kendisine çok evvelden beri el uzatmış olan Ruhül-Kudüsün tesirleri ile beslenmeyi, ona göre hareket etmeği kolaylıkla öğrenememiştir. Kaybetmeyecek olanlar bu talimi yapmış olanlardır. Öyleyse insanların yapması gereken en pratik çare, hareket, vicdanın sesini dinlemekten başka bir şey değildir. O ses, Ruhül-Kudüsün uç noktalarıdır, yani insanın moral yükselişini temin eden en yüksek kanal, besleyici ana boru, kaynaktır. Bütün sezgiler, bütün ilhamlar ve bütün moral bilgiler bu kanaldan gelirler. Şimdi olduğu gibi. Tahayyül ve tasavvurlarınızı gökten yere indiriniz. Hâdiseleri müşahade ederek tahayyül ve tasavvurlarınızı tahvil ediniz. Makûl bir vicdana sahip olmaktan başka bir emeliniz bulunmasın ki, vicdanî bir idrake ulaşsınız.

Allahaismarladık.

30 DERSTE

Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

Ey İnsanlık Ninem?

Nasıl unutturuz? Bilmem ki,
Nasıl unuttuk o günleri?
Abma unuttuk işte, belki de böylesi işimize geldi.
O günlerin ardından,
Hâlâ arda doğru bakarım.
Göztürüm ninediğimin o mahzun yüzünü.
İnsanların dertlerini dinleyip ağlar,
O elindeki eskimış kovayla çiçekten çiçeğe koşar.
Tüm hayvanlarına kâinatın, yemler dağıtırı.
Henüz tanımıştım onu,
Sordum birden : Nine senin adın ne diye?
İnsanlık evlât dedi.
İnsanlık nine benim adım.
Ağlıyordu
O ağlarken Tabiat,
Ninemın âhengine büründü.
O ağladı, ben ağladım, o ağladı ben ağladım.
Nihayet sustuk, sustum,
Sustu insanlık ninemle Kâinat.
İşte artık gülüyoruz.
Gözyaşlarımızın yerini kahkahalar aldı.
Ne ben varım,
Ne sen varsın, ne de insanlık ninem.
Artık çiçekleri sulayan eller varsa bile yapmacıklı
Hakaret görüyor kendisini arayanlar.
Bak hayvanlar,
Açlıktan, zulmetten yok oluyorlar.
Ninem nerelerdesin, gözlerini göremez olduk.
İçimizde özlem, önümüzde çaresizlik
Vardığımızı yitirmişiz, küçücek kıvrımlarını bile görmeden?
Ah Ah Nerdesin? Nerdesin ey İNSANLIK NİNEM?.

Güftan ERKİLİÇ

Ve Pratik...

Yazan : **Erol ERDOĞMUŞ**

Halka halka genişleyen sınırlıyız biz, sınırsıza doğru... Sonsuz bilgi ve sonsuz güç evreninde; kendi bilgimizle sınırlıyız, güçsüzüz. Evren Okulu'nda teorimizle açımızı, pratiğimizle gücümüzü ve de böylece bilgimizi artırmaya çalışıyor dalga dalga tekâmül ediyoruz sınırsıza doğru hep. hiç durmadan. Sınırlının sınırsıza doğru tekâmülü bitmez hiç; tükenmez, hep devam etti, hep devam edecek. Başlangıcı yok tekâmülün; sonu sınırı yok ki, başı başlangıcı olsun. Sonsuzluk içinde aşama aşama başlangıcı, aşama aşama sonu var denebilir ancak tekâmülün. İzafidir bu nedenle tekâmül.

Bir muhasebesi var, dünyalara tekrar tekrar doğumların; bir muhasebesi... Reenkarnasyon Muhasebesinde dünyaya gelmek TEDİYE, ölmek TAHSİL, spatyom MAHSUP işlemi sadece... Bu muhasebede enkarnasyonlar bilançosu pozitif farkla, kârla, tekâmülle kapansın istenir... Bunun içindir çaba, bunun içindir ıstırap.

Duyuşumuzu, düşünüşümüzü, davranışımızı etkileyen; bizde tepkiler oluşturan ortamlar birer okul. İzlenimler derleriz yaşantımız esnasında, bize uygun ortamların otlaklarında otlayan koyunlar gibiyiz. Spatyomda gevş getirir sindiririz benliğimize, yaşantımız esnasında derlediğimiz izlenimleri. Yeni teorimizi kurarız benliğimize sındırdıklarımızla ve de pratiğini yapmak için bedenleniriz gerekiyorsa...

Tekâmül düzeyimize eşit bir çevrede

bedenlenmişsek eğer, pratiği isteniyordur teorik duyuş düşünüş ve davranışlarımızın. Tekâmül düzeyimizin altındaki bir çevrede bedenlenmişsek; görevliyizdir o çevreyi tekâmül ettirmeye. Tekâmül düzeyimizin üstündeki bir çevreye bedenlenmişsek; dıştan gelen bir itmeyle tekâmülümüz hızlandırılmak isteniyordur. Tekâmül düzeyimizin üstündeki çevre, hem duyuş ve hem düşünüşümüzü etkiler etkilemez, hem davranışta bulunur üstün çevre ile aramıza duvar çekeriz hemen. Bu duvar, kendini küçük görme duygusunun yoğunlaşmasından oluşmuştur. Bu duvar, üstün olan çevreyi inkâr duvardır. Bu duvar, üstün olan çevreden gelen etkileri durduracak güya, benliğin geriliğini ve sınırlılığını savunacak barajdır... Barajlar dolar taşar bir gün, ya da yıkılır. Katar üstün olan çevrenin etkileri bizi önüne; çarpar, vurur, döver; izlenimler verir bize, biçimlendirir bizi. Böylelikle üstün olan çevreye bir adım bile olsa yaklaşır avarız kendimizi tekâmül ederiz.

Kendi alt fakat saldırgan olmayan duyuş düşünüş ve davranışlarımızla, tekâmül düzeyimizin üstündeki bir çevreye bedenlenmişsek; bu bir şarj edilmedir üstün duyuş ve düşünüşlerle.

Kendi üst fakat aktif duyuş düşünüş ve davranışlarımızla; tekâmül düzeyimizin altındaki bir çevreye bedenlenmişsek, bu bir görevlendirilmedir bizim için çevreyi yükseltmeye, yüceltmeye. Çevreyi yükseltmek ve yüceltmek için, gördüğün tekâmülsüzlüğe elinle karşı duracaksın. Olmuyorsa dilinle karşı duracaksın. O da olmuyorsa kalbinle karşı duracaksın. Çevre tekâmüle elverişli ise, elinle tekâmülsüzlüğe karşı çıkmak yeterli olacaktır. Çevre henüz uyanmadaysa eğer, dilinle karşı çıkmak tutarlı olacaktır. Çevre tekâmülsüzlükte direniyor, karşı çıkıyorsa tekâmüle; o zaman kalbinle karşı durmalısın.

Karşı durmalar görevdir geriliğe, tekâmülsüzlüğe; servet için şöhret için değilse eğer. İster servet olsun, ister şöhret olsun; bencilliğin önesürülmesi ortaya konmasıdır aslında peygamber bencilliği bile olsa sendeki. Törpüleyecek, yontacak

olaylar bencilliğini. Bencilliğin yontulup törpülenmesidir tekâmül...

Gerekliliklerin kervanı yürür giderken, varsın nefsin iti ürüsün dursun; servet diye, şöhrat diye... Servet diyen. şöhrat diyen çığlığını ve de saçmalığını servet servet şöhrat şöhrat deyişin, az giderek uz giderek arpa boyu düz giderek anlayıp tekâmül edinceye edinceye dek; daha çok tekâmül eder çevreyi oluşturan insan grubu ve de birey belki, aynı ortamda servet servet, şöhrat şöhrat diyenden. Her an sınırsızca doğru gidştir. sınırlı için karınca kaderince her an...

GAZİP TURGAN

Ademoğlu ve..

(Baştarafı sayfa 15'de)

kadar bir defa bile söylememiştir.» demek-
te ve KADRİ isimli bedensiz varlıktan
12/4/1948 de aldığı tebliği şu şekilde nak-
letmektedir :

«En küçük bir hareket bile birkaç se-
ne sonra muhakkak eserini gösterecek mü-
him bir işin başlangıcını teşkil etmekte-
dir. Hiç bir kuvvet dünyada ne sebepsiz,
ne maksatsızdır. Bir tek adım atılırken
dahi bunun birgün hayal edilen bir kaderin
tecellisi için sarfedilen bir emek olduğunu
kabul etmek lâzımdır. Bu kadere (Yani
İlâhî İrade Kanunlarının isabatına B. R.)
giden yollardaki çiçekleri çiğneyerek atla-
mak yahut yanından dolaşıp biraz zahmet
ihtiyar etmek sizin elinizdedir. Ne olursa
olsun, hüsnüniyetin, insanların felâhi ve ne-
catı (kurtuluşu) için en kıymetli ve en kes-
tirme bir yol olduğuna inanmak icabeder.
Hüsnüniyet olunca kin ve intikam ortadan
kalkar, kötülük maksatları tamamen sili-
nir. Yaptığımız işin neticesi bazı icaplarla
kötü de olsa, o zaman siz bu işten her za-
man kendinizi korumak imkânını kazanmış
olursunuz. Kıymetli varlıklar doğruların
yardımında bulunmaktadırlar. İnsanlar ha-
reketlerinin mükafatlarıyla hemahenk, kö-
tü işlerindeki cezaları ile de müşterektir-
ler.»

Mektuplaşmak İsteyen Okurlar

GALİP TURGAN

Karaağaç Mah. 1832 Sok. Yeni Ev
İSPARTA

HAKKI DÖKMEN

Personel Müdürü
P.K. 1063

Karaköy/İST.

HÜSEYİN ERGÜL

Civan Sokak, Emek Ap. No. 6/4
Kurtuluş/İST.

CEM KILIÇ

Tuğlacıbaşı Mah. Feneryolu Sok.
No : 12-5

Kızıltoprak/İST.

MİTHAT KARAOĞLU

Muradiye Mah. Deryadıl Sk. No. 53/5
Beşiktaş/İST.

ERDİN AKYÜZ

Teşvikiye İhlamur Yolu Sk. Asır Apt.
No : 11/7

Teşvikiye/İST.

A. MİTHAT DOĞANAY

Bolu-Aladağ Orman İşletmesi Aladağ
Bölge Şefliği.

Stajiyer Talebe.

BOLU - ALADAĞ

MEHMET ŞİHLİ ÇALIŞKAN

P. K. 10

KİLİS

Neo - Spiritüalizm

Demokrasiyi Neden Üstün Görür

● Erol MUTLU
Psikolog

Spiritüalizm siyasetin dışında bir tekâmül yoludur. Fakat siyasetin amacı da insan ve insan topluluklarının tekâmülü olduğundan sırf aydınlatma amacı ile, spiritüalizm ile batı demokrasisinin yakınlığı gösterilebilir. Biz Batı demokrasisinin, milletleri daha fazla süratle tekâmül ettireceği kanaatindeyiz. Neden, Batı demokrasisinde hızlı bir tekâmüle kavuşulur da, Marksist demokraside bu tekâmül yavaşlar?... Bu sorunun cevabını vermek için devlet niçin vardır? sorusunu spiritüalist açıdan cevaplandıralım. Devlet, henüz devlet olmadan tekâmül edemiyen geri seviyedeki insan topluluklarının idaresi için mevcuttur. Şu halde insanlar üst seviyeye çıktıkları gün devlete lüzum kalmıyacaktır. Devletin birgün kalkması açısından Batı demokrasisi ile Marksist demokrasi arasında fark yoktur. Fakat gidiş yolları ayrıdır. Devletin birgün kalkması (biz buna dünya insanının üst tekâmül seviyesine gelmesi diyoruz.) amacına batı demokrasisi ferdin hürriyetini tanıyarak, marksist demokrasi bu hürriyeti kaldırarak giderler.

Batı demokrasisi ferdin gelişmesini ve devlete muhtaç olmadan bir iş tutmasını esas alır. (Buna büyük Türk Sosyoloğu prens Sabahattin; Adem-i merkezîyet (merkezîyetin yokluğu) ve teşebbüs-ü şahsî (şahsî teşebbüs) ismini vermiştir.)

Batı demokrasisinde kin yoktur. Sınıflar mevcut olsa bile alt sınıf üst sınıfa düşman olmaz. Sınıfların varlığı, alt sınıftakilerin (gıpta ederek) üst sınıfa geçmeleri için teşvik edici bir rol oynar (Alman.

ya'ya işçi olarak giden birçok kimse bugün fabrikatör olmuştur.) Sınıflar kesin hatlarla ayrılmamıştır. Daima bir sınıftan diğerine geçmek mümkündür. Esas olan iyi niyet ve çalışmaktır. Batı, parlamenterler ve çok partili Demokrasisi, ferde idareyi bırakarak, devlet hissettirmeden çekilmektedir. (Amerika'da televizyonlar, uçak şirketleri, demiryolları, özel dedektifler, tıp, birçok üniversiteler fertlerindedir.) Devletin asayiş ve hakem rolü, henüz insanlar yüksek seviyeye gelmediği için şimdilik devam etmektedir. (Esefle söylemeliyiz ki, batı demokrasi ülkeleri bile Ufo'lulara nazaran ne kadar geri olduklarını, şu harp belâsını ortadan kaldırmak için ciddi adımlar atmamak suretiyle göstermektedirler. Bunun ilk adımı Birleşmiş Milletler Teşkilâtına inanmaktır. Fakat son Kıbrıs buhranında Birleşmiş Milletler askeri ile sivil ile Türklere karşı çok fena davranmış ve kötü puan almıştır. Sulh davasına hizmet etmek için önce Birleşmiş Milletler islâh olunmalı ve ilk defa bu fikir ortaya atan E. Kant'ın ruhu ıstıraba sokulmamalıdır.

(Not : Harp dünyadan kalkıncaya kadar savunma harplerine taraftarız. Son Kıbrıs Zaferini takdirle alkışlamaktayız.)

Özetlersek batı demokrasisinin amacı fert tekâmül ettikçe devletin sessizce çekilmesi, birgün bu tekâmül yeter seviyeye gelince de (iskelelerin kalkıp binanın ortaya çıkması veya genç ırkın kendi çocuğu olacağı için artık bebekle oynamaması gibi) devletin ortadan kalkması (veya devlet diye birşeye ihtiyaç duyulmamasıdır.)

Marksist demokraside ise (demokrasi kelimesini Marksistlerin kullanması hatadır. Çünkü demokrasi halk hakimiyeti anlamına gelir. Halbuki marksistlere göre halk sadece ameleden ibarettir. Amele idaresine yani amele diktatörlüğüne demokrasi denemez.

Demirperde ülkelerinde sadece Marksizm öğretiliyor. Bu da Tekâmülî serileştiriyor. Bizde kendilerine «Marksist profesör» unvanını veren bir takım profesörler, batı demokrasisini kitaplarında tenkit ediyorlar. Fakat Marksist demokrasiyi en büyük hakikât olarak tenkitsiz okutuyorlar. Eğer öğrenci Marksist fikri tenkit ederse sınıfta kalıyor. Öğrenci sırf sınıf geçebilmek için inanmadığı marksist fikirleri sanki inanyormuş gibi imtihan kâğıdına yazıyor. Bunu isteyen profesörler sonra da kalkıp: «düşünce suçu diye bir suç olamaz, ceza kanununun 141. 142. ci maddeleri kalksın da herkes fikrini serbestçe açıklasın» diyorlar. Öğrenci şimdiden fikrini açıklayamazken ve marksizm aleyhine imtihanda cevap verirse sınıfta kalırken ve kitaplarda sadece batı demokrasisi kötülenirken, bir de ceza kanununun devleti zararlı akımlara karşı koruyan maddeleri kaldırılırsa, o zaman Türkiye üzerine çökecek Marksizm despotizmi daha korkunç olabilir. Bugün Marksist hocalar yüzünden üniversite korkunç bir korku ve terör havası içine girmiştir. Bu hocalar tenkitsiz sundukları Marksizm doktrinini ile müthiş bir kin neşriyatı yapmakta ve halkı sömürenler — sömürülenler olmak üzere ikiye ayırmakta ve batı demokrasisinin halkı bölmeyip hepsine sevgi duymasını gülünç bulmaktadır. Hatta bu maksit profesörler halkı sadece ameleden ibaret görüp, çalışması ile zengin olmuş şerefli tüccar, fabrikatör gibi vatandaşları halk saymamakta ve (maazallah) iktidarı amelelerin ele geçirip sömürülenlerin bir daha iktidarı ele geçirmesin diye amele diktatörlüğü yapmasını istemektedirler.

Bizce tek taraflı marksist doktrinini üniversite öğrencilerine tenkitsiz okutulması mahzurludur. Üniversite oto kontrol

yolu ile (tekrar bir 12 marta lüzum kalmadan) öğrencileri bu marksist öğretim üyelerinin tek taraflı propoganda despotliğundan kurtarmalıdır. «Düşünce suçu olamaz» diyenlerin, batı demokrasisini savunan öğrencilere sıfır verememesi lâzımdır.) Rusya'da ve Kıyıl Çin'de okutulduğu (ve tabii fırsatını bulunca yukarıdaki gibi tek taraflı olarak batı ülkelerinde de okutulmaktadır.) gibi Marksist doktrine göre devlet ancak komünizm aşamasında (merhalesinde) ortadan kalkacaktır. (Batı demokrasisinin üstünlüğü devletin ortadan kalkacağı herhangi bir merhale ortaya koymaması ve bunun zamanını bildirmemiş olmasıdır. Spiritizmde en üst ruh olmadığı gibi, batı demokrasisinde de en üstün fikir yoktur. Fikirler serbesttir. Fikirlerin çatışması ile tekâmül edilir. Batı demokrasisi herkese, yaşama ve fikrini serbestçe söyleme hakkı tanıır. Marksistler ise insanları sınıflara böler ve tek sınıfın var olmasını şart koşar.) Devlet niçin komünizm merhalesinde ortadan kalkarmış? Rusya'da bu sorunun sorulması yasaktır. Üniversitede Marksist profesöre de bu soru sorulamaz. Rusya'da sorulursa, soljenitzinin Yarın'ın başına gelenler gelir. Profesöre sorulursa bir daha sınıf geçilemez. Ama sorulamayan soru ortada kalır. İşte bu soru sorulamadığı için, bütün soruların sorulduğu batı demokrasisi daha üstündür. Rusya'da: «Komünizm aşamasında devlet ortadan kalkacaktır. Çünkü diyalektik (tez-antitez ve sentez) orada durur.» denilmektedir. Artık Rusya'da ve malûm profesörlerin kitaplarında komünizm dünya cennetidir (Hâşâ). Sanki bir dindarın inancı gibi onlar bu kelime ile akıllarını durdurmuşlardır. Halbuki batı üniversitelerinde bunun çok yanlış olduğu şu şekilde ortaya konulmuştur:

«Diyalektik. Büyük Alman Filozofu Hegel'in Dünyayı idare eden büyük ruh'un (Geist = Gayst) (Not : Metapsişik Cemiyeti gerek Merhum Dr. Bedri Ruhselman'ın «Allah» eserinde gerekse «Sâdıklar plânından aldığı tebliğlerde Allah'ın Mutlak olduğunu Allah'ın «var» ve «yok» kategorilerinin dışında olduğunu Dünya ida-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

recisinin «Tanrı» olduğunu ortaya koymuştur. Tanrı Hegel'deki «Geist» olabilir.) Varlığını göstermek için ortaya attığı bir metoddur. Ve üç merhalesi vardır. Birinci merhale: «tez», ikinci «antitez». Her tezin antitezi vardır. Veya her tez kendisinin antitezi olur. Sonra da ortaya «Sentez» çıkar. Demek ki, Tez-Antitez ve Sentez işte akıl bu üç yoldan giderek ve her Sentez tekrar tez hâline girerek, büyük ruh'un varlığını isbatlar. Marks ise, büyük Hegel'in sırf maneviyat için koyduğu bu diyalektik metodu alıp, kendi maddeci doktrininin

yerleştirmek için kullanmıştır. Asıl sâhibi Hegel açısından Marks'ın yaptığı bir sahtekârlıktır. Marks'a göre tez-antitez ve sentez, komünizm aşamasında duracaktır. Rusya'da ve bizdeki marksist profesörlere sorulamıyan soru. batıda soruluyor: «Diyalektığe göre her sentez de kendisinin antitezi olacağına göre niçin komünizm sentezinde durulsun? Niçin komünizmin de bir antitezi olmasın? İşte bu sorunun cevabı verilemediği ve türlü yollardan kaba kuvvetle sindirildiği için Batı demokrasisi insan tekâmülüne daha uygundur.

SOVYET RUSYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

RUHSAL ARAŞTIRMALAR

«230 Sayfa — 20 TL.»

Yayımlandığı zaman bütün dünyada geniş yankılar yapan bu pek ilginç eseri herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir biçimde çevirdik. Aslında bulunmayan açıklamalar ve resimlerle güçlendirdiğimiz bu eseri iyi bir kâğıda bastık. Ruhsal Kültürünüzün artmasında pek önemli bir yer tutacağınıza inanıyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları, P.K. 1157 — İstanbul'dan
ödemeli isteyiniz. Beş ve daha fazla istekler için
% 25 indirim.

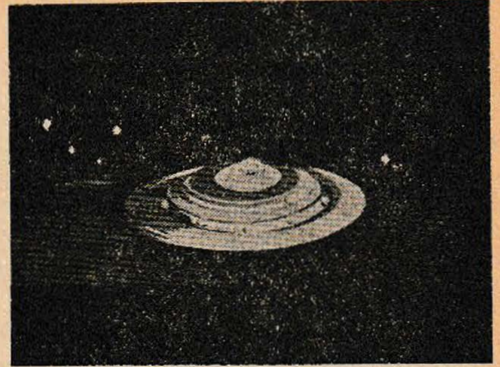
Merihli Dostlarım

Yazan:

William FERGUSON

Çeviren:

Selman GERÇEKSEVER (°)

«MERİH'e hoşgeldiniz». «Seni buraya biz getirdik.» dedi Khanuga. «Dünya hakkındaki bilgini arttırmak ve dünya gezeğini için hazırlamakta olduğumuz plân hakkında bilgi vermek için.....» Çok geçmeden Khauga'nın güneş sistemimizin baş sorumlusu olduğunu anladım.

Bu olayın ortaya çıkışını sağlayacak olan olaylar benim şuurumun aydınlanmaya başladığı tarih olan 9 Temmuz 1938 tarihine kadar iner. O tarihten önceki zamanlarda «Önce Rahatlayın» isimli bir kitap yazmıştım. Rölaksasyonu (gevşeme, rahatlama) oldukça iyi bilmekteydim.

9 Temmuz 1938 öğleden sonra evimin oturma odası divan üzerine uzanmıştım. Fiziki durumum gayet normaldi. Zihnim yavaş berrakti. Aşağı yukarı 38 yaşında idim. Doğum 23 Temmuz 1900, Baş sıhhatli çocuğum babası idim.

Tecrübeden 17 yıl sonra bunları yazıyorum. Bunları yazmanın benim görevim olduğunu de bilmekteyim. 17 yıl gecikmenin sebebi, kimseye hatalı bilgiyi vermemektir. Sonrakı tecrübeler ve olaylar göstermiştir ki, başından geçenler, bir beşerin muhatap olacağı fevkalâde olaylardı. Eğer kendimi yeterli kadar serbest ve sakin bırakmış idim, çok daha büyük tecrübeler atlatacağımı yıllarca düşünmüşümdür. 9 Temmuz 1938 tarihine kadar âdeta bütün cesaretimi toplamıştım.

Varlığımı kontrol altına almak isteyen bir şey vardı, fakat bu, hiç bir zaman zihnimi bulandırmamıştır. Bütün varlığında hiç alışık olmadığım bir hâl vardı. Bütün

varlığımın içinde kuvvetli, dehşetli bir enerji nabız atışları gibi harekete başladı: Solar pleksüs (mide üstü sinir merkezi) de başlayarak gitgide artan bir tempoda hareket halinde idi. Bu kuvvet ve enerji artışı sırasında yavaş yavaş bütün varlığımın atomlarını hissetmeye başlamıştım. Korkunç bir süratle yükseldim.

Bu, benim için o zamana kadar hiç düşünülmemiş, rüyamda bile görülmemiş bir şeydi. Bu hâlin bozulmasını istemiyordum. Hattâ daha da gevşedim. Burada gevşeme (relax) derken, beden, zihin ve ruhtaki huzuru kastediyordum. Aklıma geldikçe gülerim... Çünkü, ölüm hali belkide böyle bir şeydi... Zaten bu tecrübeden sonra «ölüm» kelimesi yerine «transition» (intikâl) kelimesini kullanmaya başladım.

Yukarıda anlatmaya çalıştığım enerji yükselişi en yüksek seviyeye geldiği zaman dünya anlayışı ile kavranamayacak bir hızla çok uzaklara taşındım. Artık bu enerjinin bir kısmı olmuşum. Bunu hissettiğim kadar görüyor ve işitiyordum da... Hayatın özü, saf zekâ dolu enerji.. Ben onun bir kısmı, o benim bir parçamdı, ayrı bir şuuruluk hali yoktu. Bütünün şuurunda idim. Onun, cüzlerine ayrılamayan bir parçası idim. Herşeyi anladım. Yaradılışın hiçbir yanında esrar yoktu. Bütünün bir parçası olarak kaldığım sürece... O anda biliyordum ki, bütün bilginin anahtarı elimdeydi, Maddî âleme dönüp bunları herkese

(*) My Trip To Mars. Saucerton Pub. Clarksburg, W. Va'dan çevrilmiştir.

anlatmam ne kadar güzel birşey olurdu...

Tandığım en önemli kısmı asla unutmayacağım. Bu, realite içindeki bulanık noktaların giderilmesi için bu hayat enerjisinden faydalanmanın bilgisiydi. Bir parçası bulunduğum şuur, bana, «gördüğüm işittiğim ve hissettiklerim, realitedeki gayri-safhıkları giderecekti. Onu, prensiplerim sınırlı uygulamasını yapan herkes de kullanabilir.»

Bütün bunlar yaratılışın yedinci buutunda olmaktaydı. Dünya zamanıyla iki saat kadar sonra, 7. ci buuttan dünyaya, üçüncü buuta döndüm. Fakat o zamandan sonra beni hiç terketmemiş olan birşeyle birlikte: Seyahat etme yeteneği, dördüncü buutsal bedenimle buutlar arası seyahat yeteneği... (Çevirenin notu : Deneyci astral bedeni ve seyahati kastetmektedir.)

Zekâ dolu enerji ile görebiliyor, işitebiliyor ve hissedebiliyordum : Yükselmis varlıkları, bütün hayatın tabii mirasını...

Dünyaya dönüşümde, karım oturma odasında hâlâ ütü yapmakla meşgul bulunuyordu. Oldukça heyecanlı bir vaziyette, başımdan geçenleri anlatmak için yanına koştüğüm zaman sanki beni hiç görmüyordu ve işitmiyordu. Bunun üzerine karımı bı bırakıp, o zamanlar yanımda misafir olarak kalmakta bulunan bir ahabımızın odasına gitmeyi düşündüm, belki o beni tanıyabilirdi. Odasına girip konuştuğumda hiçbir cevap alamadım. Beni ne işitmiş, ne de görmüştü. Radyoyu dinlemeğe devam ediyordu. Sonra düşünmeye başladım: Önceden alışık olmadığım şekilde hareket edebiliyor, düşünebiliyor ve anlayabiliyordum. Bu sırada, daha önceleri başkalarından işittiğim bedenden ayrılma halî aklıma geldi ve başka bir odada gevşemiş vaziyette yatan bedenimin yanına döndüm. Faka bedenim yatağımın üzerinde üç buut olarak yoktu. Daha doğrusu tamamen benimle birlikte bulunmuyordu. Bunun üzerine tecrübenin ilk başındaki gibi yatağımın üzerine uzandım, bedenimin üç-buutlu madde yoğunluğuna dönmesi için bir süre sâkin kaldım. Sonra kalktım, karımın yanına giderek başımdan geçenleri anlattım.

Ondan sonraki hafta (Tem. 16. 1938)

buna benzer bir tecrübe daha yaşadım. Bu sefer yaratılışın merkezine taşındım. Kozmik şuurun bu safhasında bana dendi ki, «İşte bütün şeyler böyle yaratıldı..» Bu şuur haliyle çok muhteşem manzaralar seyrettim. Bu, benim altıncı buutsal tecrübemdi.

Gerçekten aksiyon halinde yaratılışı seyrediyordum. Bütün form ve renkleri ihtiva eden bir küpün bir kenarını gözünüzün önünde canlandırabilirsiniz, benim göre göre müsaade edilecekler hakkında bir fikir edinmiş olabilirsiniz. Bu form, maddesi ve renkleri saf bu evrensel madde, ilk madde, yani bütün yaratılmış olanların ilk ana maddesidir. Güzel bir çiçeğe, ağaca. herhangi bir forma bürünmüş güzelliğe baktığınız zaman, benim bu tecrübemde gördüğüm güzelliğin bir forma bürünmüş şeklini göreceksiniz.

Herşeyin içinden akıp giden, saf form maddesini mümbit kılan şey, bu zekâ dolu enerji, nin ışınlarıydı. Bu ışınlar pasif halde bulunan form maddesine nüfuz ettikçe, fikir (conception) gerçekleşiyordu.

Yaratılışın ana ve babası — Saf Evrensel Madde Küpünün içindeki Zekâ Dolu Enerji Sahası, Baba'dan çıkan hayat ışınları, Ana'nın saf maddesine nüfuz ediyor ve oradan da yaratılışın akla gelebilecek bütün taraflarına... Bu, insan tekâmülündeki ikinci basamaktır, ben onu gerçekten 9 Temmuz 1938'de yaşamıştım.

Mukayese yapılabilmesi için şimdi bir tecrübemi daha anlatacağım. Eylül 1940'da başımdan geçmişti. Ufak bir farkla, aynı değişiklikleri vücudumda gene hissediyordum. Şimdi Roosevelt Koleji olan bina, o zamanlar Auditorium Binası idi ve ben Gevşeme dersleri anlatıyordum. Vücudumu tamamen gevşetmiş vaziyette yatıyordum Aynı enerji geldi, aynı değişiklikleri duymaya başladım. Eskilerinden biraz daha farklı olmak üzere bu defa, bir elektrik fabrikasında işitilebilecek elektrik şerareleri işitmeye başladığım için gözlerimi ister istemez açtım. Bu elektrik şerareleri sanki vücudumun etrafında oluyordu. Sonradan tecrübeyle anladım ki, böyle bir hal ortaya çıktığı zaman kendimi biraz ger-

meşe, sıkmağa karar vermek, bu durumun giderilmesi bakımından faydalı oluyordu. İşte 1940 Eylülünde de aynı şeyi yapmışım ve bu kitapta asıl anlatmak istediğim tecrübe işte o zaman başladı :

1947 denberi içinde bulunduğumuz UÇANDAIRE meselesi hemen hemen herkesin şu veya bu nedenle işitmiş olduğu ya da şahit olduğu bir konudur. Bununla birlikte çoğu uçandairelere, yani başka dünyaların uzay araçlarına, inanmazlar. Kabul etmek istemezler. Uçandaire olaylarının çoğu radarlarla tesbit edilmiş, birçok insan onların içindeki uzaylılarla (ufo-not) görüşmüş olmalarına rağmen hâlâ bazıları tarafından kabul edilmek istenmezler. Bütün bunlar göstermektedir ki, üzerinde yaşadığımız bu gezegenin atmosferinde bazı şeyler olmaktadır.

Şimdi birlikte 12 Ocak 1974 tarihine gidelim. Bilmem, hatırlayacak mısınız. o tarihte hiç kimse «uçandaire» diye birşeyden bahsetmezdi. Bu konuda hiçbir gazete havadisi, herhangi bir makale ya da «uçan daire» diye bir kelime işitilmezdi. Fakat benim o tarihlerde başımdan geçen bir olayı şimdi dünyanın birçok yerindeki insanlar hâlâ müşahede etmektedir.

1 Ocak 1947 akşamı 7.30'da tamamen rahat bir şekilde evimde uzanıyordum. Daha önceki tecrübelerimde yaşadığım kuvvetli enerjili gene duymaya başladım. Buna en çok benzeyen Roosevelt Kolejdeli tecrübemdi. (O, yedi yıl önceydi.) Bu defa daha rahat bir şekilde kendimi dış uzayda buldum. Bu durumda nereye konacağımı beklerken Merih gezegeninin üzerine indigimi anladım, Şimdi çok iyi tanıdığım semavi varlığın huzurunda bulunuyordum.

Bu büyük varlık bana, «Belirli bir amaç için seni Merih'e getirmiş bulunuyoruz. Sizin gezegeninizde yapmayı tasarladığımız bazı şeyler hakkında sana bazı sorular soracağız. Bu plânlarımız son 2.000 yıllık süreyle içine almaktadır. Bir dünyalı olarak seninle birlikte herşeyi bir defa daha gözden geçirmeyi düşündük. Bu arada dünyalılara söylemek istediklerimizi de sana bildireceğiz.»

Burada dikkatini çeken şey şu olmuş-

tu : Dünyadan Merih'e gidene kadar geçen zaman ne kadar dı, bunu bilemiyorum. Fakat kendisiyle konuştuğum KHAUGA isimli varlığın huzurunda bulunurken geçen zamanı farkedebiliyordum.

O anda çok şahane dört buutlu bir şehirde bulunmakta idim. Hiç alışık olmadığım manzaraların farkında idim. Ağaçlar, çalılıklar, çiçekler çok güzel bir manzara arz ederek şehrin bir ucundan öteki ucuna kadar uzakta olan güzel bulvarları süslüyordu.

Khauga, benim şaşkınlığımı tebessümle karşılayarak: «Bizim şehri, ya da kendi tabirimizle "yaşama alanlarımızı" nasıl buldunuz? Bu yollar plânetin her tarafını örmüştür. Sizin astronomlarınız bunlara "kanal" diyorlar. 2.000 yıldan beri bunlar da oturmaktayız. Küçük veya büyük bütün meskûn yerlerimiz buna benzer. Ve devamlı olarak 36 derece hararete muhafaza ederiz. Bitkilerimiz devamlı olarak büyür. Bunun için gerekli elektromanyetik kuvvet alanlarını ilim adamlarımız sağlamaktadır.

Senin ruhsal çalışmalarını uzun zamandan beri işlemekteydik, bedeninin atomik gelişmesinden yararlanarak seni buraya getirmiş bulunuyoruz. Şimdi burada bulunan "hakiki sen" sin.

Şimdi dünya üzerinde bulunan ve üzerinde çalışmakta olduğunuz maddeleri daha kolay işlenebilir hale getirmek istiyoruz. Gelişmelerinin hızını arttırmak suretiyle siz onları daha yüksek amaçlarda kullanabilirsiniz. Kardeş gezegen dünyaya bu bakımdan yardım edebilnek için gelişiminin bu anını bekledik. Eğer sizin ilim adamlarınız nefsanî amaçlara dönük çalışmalarından vazgeçer, gerçeğe kulak kabartırlarsa, çöl ortasında münbit topraklar elde ederler, tahayyülettikleri bütün müsbet şeyleri gerçekleştirebilirler.»

Bu ön açıklamalardan sonra ev sahibim : «Şimdi seni, ilim adamlarımızdan müteşekkil. Merkezî Bulvardaki bir kabul komitesine götürceğim. Seni karşılamak için toplanmış, beklemektedirler.»

Oraya gidişimiz, dünyada hiç alışık (Devamı sayfa 39'da)

İnsanlar Hislerine Mağlûp Olmamalıdır!

● J. L. LIEBMAN

Eski Judaizm, ölüm karşısında psikolojik bakımdan sağlam bir hareket hattı bulmuştu; hür düşünlü din ise birçok yerde bunun aksini yapmıştır. Bu asrın çocukları olan bizler muhitimizin birtakım hususiyetlerini kendimize mal etmiş bulunuyoruz; o cümleden olarak hissi olmaktan utanır, hayatın facialı realiteleriyle karşı karşıya gelmeyi istemeyiz. Bunların ikisi de bizi, hisleri hapse ve onlardan kaçınmağa sevkeder, bunlar ise pek akıllıca hareketler değildir. Geniş düşünlü hanımlar gibi hür fikirli papazlar da durmadan psikolojik hatâlar işlemektedirler. Öyle şekillerde cenaze merasimleri tertip ederler ki, insanın gözüne ölümün kendisi bile bir hayal gibi görünür. Çok kere âyinler, ağlamaya, his tezahürlerine, ve «vakar bozucu sahneler» e mâni olacak şekillerde tertip olunur. Mezar başında bile bu hayal oyunu devam eder. Tabut bir çiçekten örtülür ve toprak, yapma bir yeşillik halısı altına saklanır. Hiç şüphe yok ki, bütün bunlar, en iyi niyetlerle yapılan şeylerdir. Gaye, hisleri fazla hırpalanmaktan, ve ölüm acısına düşmüş olanları keder krizlerinden mümkün olduğu kadar korumaktır. Akraba ve dostlar da bu aynı yüksek gayelerle hareket ederek, kederlilerin zihinlerini acılarından ayırıp başka başka mevzulara götürmeğe çalışırlar. Bütün bunlar yanlıştır, diyoruz. Nazariye şudur: İnsanlar kendi hislerine mağlûp olmamalıdır, çünkü hislerine yol vermek zararlıdır. Kedere uğramış kimseyi ümitsizliğe düşmekten korumalıdır; hayatın facialı realiteleri cıllanmalı ve bunlardan kaçınmalıdır. Bu görüş, içinde yaşadığımız şu yirminci asrın mahsulüdür, çünkü his te-

zahürlerine şüphe ile bakılıyor, ve samimi his ifadeleri tabu sayılıyor.

Bu asır medeniyetinin bütün sathılığı, bu keder hali sahasında bir mânâda açığa çıkıyor. Asrın adamı, konforlu kendine mâbut yapmıştır, ve realiteyi bütün derinlikleriyle görmekten korkmaktadır. Yaşadığımız asırda, kendi buluşumuz olan maki-ne, bâzı adaleterimizi atâlete uğrattıyor. Yâni yaşadığımız asırda, nâhoş şeyden kaçınalım, ve gözümüz çirkin şey görmesin diye, hislerimizi de körletme tehlikesine mâruz bulunuyoruz. Sigmund Freud'un en büyük buluşlarından biri de şu olmuştur: Hayatta lâıkiyle ifadeden mahrum kalan kişisel hisler, hakikaten kaybolmuyor, yarı boğulmuş bir halde yaşıyor ve akli karışıklık ve ıstırap dinamitini husule getiriyor. İfade bulmıyan hisler, sonunda akli ve bedeni hastalıklar halinde öçlerini alıyor. Birçok kimseler, hissi hayat hakkındaki bu hakikat sadece insanların cinsî insiyaklarıyla alakadardır, diye düşünmeğe mütemayildirler. Dr. Lindemann'in keder hissiyle alakadar tecrübeleri bize şunları söylüyor: Hayatın her halinde hislerimizi mâkul şekilde ifade etmemiz umumî bir ihtiyaktır ve herhangi bir hissi gayri makul şekilde baskı altında bulundurmamak çok kere karşılığa ve düzensizliğe sebep olabilir.

Şu halde en yeni psikolojik araştırmaların vardığı netice şudur: Bir sevdiğimizini kaybettiğimiz zaman, kalblerimizin his ifadesini serbest bırakmalıyız. İçimizden gelmediği zaman da kederli görünmeğe çalışmamalıyız. Meselâ, çaresiz bir dertten yatalak olmuş bir ana veya baba, ölüm yoluyla bu dertten kurtulduğu zaman... Di-

ger yandan. eğer gerçekten çok muhtarlık isek, bunu da ifadeden çekinmemeliyiz. **Âdetlere uyuhm diye hislerimizi hiç bir zaman sahteletştirmemeliyiz,** Vaktinden evvel acele teselli ve fikir rahatını da ummamalıyız. Şunu da anıyalım ki, hayatta acı çekme tecrübesinin de bir şifalı tesiri vardır ve normal kederden kaçmak için dolambaçlı yoldan gitmek, bir gün bizi facialı bir uçuruma götürebilir. Nihayet düşünelim ki, bize verilmiş olan gözyaşı kanalları bu gibi karanlık saatler içindir. Bize daimi bir zararı dokunmayacak olan keder ifadesinden utanmadıktan başka, kaybımız hakkında konuşmaktan da çekinmemeliyiz; dost ve akrabalar bu konuşmalarımızın yapıcı mahiyeti vardır, bu yolda, biz de hayatımızın kırılmış parçalarını yeniden bir araya toplayıp ihya etmeğe başlarız.

İçtimai hayattaki alâkaların canlandırıcı tesirine ve tesinin ettiği iştirâk hissine karşı gönlümüzü kapamamalıyız. Zamanın ağır işleyen şifa ameliyesine karşı sabırsız olmamayı da öğrenmeliyiz. Kendimize vermeğe çalışacağımız disipline göre de şunu öğrenmemiz icap eder; «Kederden yeni bir sükûnete giden yolda alınacak birçok adımlar var ve bu tedrici şifa ameliyesini vaktinden evvel mucizevi bir şifa hâdisesine getirmeğe uğraşmak abestir. Tabiatın hükmünden daha fazlasını kendimizden talep etmemiz doğru olmaz. Hissi nekahet devresinde şu safhaları beklememiz lâzımdır: Dayanılmaz acı, şiddetli keder, boşluk içinde geçen günler, teselli kabul etmemek, hayata karşı alâkasızlık; sonra sevgi güneşinin şifa verici sıcaklığı, dostluk, içtimai meydan okumalar karşısında yavaş yavaş yumuşama ve yeni bir faaliyet kumaşı dokuyarak hayatın karşı konulmaz davetini kabul...

Keder hali zamanında mâkul olmıyan bir hareket hattı tutuluyorsa, yalnız büyüklerin değil, küçüklerin hayatı da yolunu şaşırır. Ölüm meselesi hakkında büyükle- rin küçüklere karşı aldığı yanlış vaziyetin neticesi olarak dünyada tasavvurumuzun çok üstünde ıstırap vardır. Ekseriyetle ce- reyan eden vak'a sudur: Bir alle reisi ölü-

yor, karısı dul, ufak bir erkek çocuğu da yetim kalıyor. Cenaze merasimleri zamanlarında çocuk uzak bir akrabaya gönderili- yor; annesi ile akrabaları da elbirliği ile hakikati çocuktan saklıyorlar. Sonra çocu- ğun yanında babasının adı anılmıyor, anı- lırsa da hemen mevzuu değiştiriliyor. Bu gizlilik komposundan maksat, yavrucağızı keder ve acıdan korumaktır. «Yavrucak çok küçüktür; ona hakikat söylenemez.» Nazariye budur. En iyi maksatla yapıldığı halde, bu gizlilik, çocuğun hissi inkişafın- da çok fena tesirler yaratabilir.

Bunu ben şahsi bir nazariye olarak meydana atmıyorum. Son zamanlarda tet- kik edilen birkaç vak'adan öğrendiğime göre, çocuklara karşı herhangi bir saha- da, fakat bilhassa keder ve ölüm gibi çok mühim sahalarda yalan ve gizlilik çok teh- likelidir. Biri dört, diğeri beş yaşlarında iki erkek çocuğun babaları ölüyor. Anneleri çok disiplinli, hislerini göstermiyen ve hattâ his ifadelerini içtimai kanunlara ay- kırı sayan bir kadındır. Cenaze âyinleri bi- tinceye kadar çocuklarını evden uzak ol- sunlar diye bir akrabaya gönderiyor. Ara- dan üç hafta geçtikten sonra çocuklar eve dönüyorlar. Babanın hiç sözü yok. Çocuk- lar babalarını soruyorlar. «Babanız bura- dan gitti, fazla sual sormayın.» Aldıkları cevap bu.

Babalarının ortadan yok olduğunu gö- rüp, sebebini bir türlü anlayamıyan çocuk- lar türlü türlü şeyler düşünmeğe koyulu- yorlar ve nihayet şu neticeye varıyorlar: Anneleri babalarını öldürmüş ve cesedini de bir yere saklamış olmalı. Bu korkunç düşünceyi hiç kimseye açamıyorlar, fakat kafalarında yerleşmiş olan bu hayalle bü- yüyorlar. Bütün çocukluk ve ilk delikanlı- lık devrelerinde annelerini bir katil diye düşünmüşler, kendi kendilerine ne kurun- tular etmişler ve akıllarına ne fobiler yer- leştirmişler. Büyük kardeş kendini katil vaziyetinde, küçüğü de kardeş eliyle öldü- rülmeğe mahkûm kurban olarak tasavvur etmiş. Bu çocuklar yirmi yaşlarına geldik- leri zaman tamamen nörotik şahsiyetler oluyorlar. Uzunboylu psikiyatrik tedaviler.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

den geçmeleri icap ediyor. nihayet akli karışıklıklarının ilk sebebi meydana çıktığı zaman iyileşebiliyorlar.

Bundan daha da feci ve çok dikkate lâyık bir vak'aya son zamanlarda şahit oldum. On yedi yaşında bir genç kıza bir hastahaneye götürüyorlar; kız, bağırsaklarında ülserli kolitten muztarıptır, Kız boyuna zayıflıyor, fakat hekimler hiç bir uzvi sebep göremiyorlar. İlmî araştırmalar, bu dikkate lâyık hikâyenin aslını bulmağa muvaffak oluyor. Kız on üç yaşında iken annesi ölmüş. Kız annesine son derece düşkünmüş, ve ondan hiç ayrılmazmış. Annesinin her yaptığını, çocuk taklit etmek itiyadındadır. Kadın ölünce, çocuğu evden uzaklaştırıyorlar; tekrar eve döndüğü zaman, evin içini bir acılık hissiyle dolmuş buluyor. Annesinin adı hiç ağza alınmıyor; büyük annesiyle büyük babası da kızın babasına bir suçlu muamelesi yapıyorlar. Çocuğun işitemleyeceğine sandıkları zamanlarda babasına «katil» diyorlar. Küçük kız, baba ile büyük ana - baba arasındaki mücadelenin kurbanı oluyor. Kızcağız yalnız bir şey biliyordu: Annesi gitmişti. Nereye gittiğini ona kimse söylemiyordu. Arada duyduğu fısıltılardan ve yarım kalan cümlelerden, acı bakışlardan ve öfkeli hakeretlerden nihayet şu neticeyi çıkarıyor: Annesi kendi midesine bir şeyler yapmış, fene bir insanmış, ve bu kötülüğünün cezası olarak midesine bir şeyler olmuş.

Üç yaşındaki bu yavrucak o zaman yine kendini annesiyle bir gördüğü için şiddetli bir mide ağrısına tutuluyor. Bu ağrı tedavi ediliyor, fakat çocuğun muhayyilesi annesinin tam şeklini kavrayamamıştır;

bu hâdise dolayısıyla babası ile arasında tatmin edici bir alâka yer alamıyor. Babasını sevmek istiyor, fakat büyük annesiyle büyük babasının fısıltılarını, ona katil dediklerini hatırlıyor, içi kararıyor. Bu suretle kızcağız hissi hayatı karmakarışık oluyor, ve ilk gençlik zamanlarında, akli ve bedeni gerginliğin baskısına dayanamıyarak ölüp gidiyor.

Bu vak'ada yapılacak şey neydi? Küçük kıza hakikat olduğu gibi söylenmeli, ve annesinin yaptığı bir yanlışlık neticesinde öldüğü anlatılmalıydı. O yanlışlığın ve büyük baba ile annenin keder ve öfke lerinin hikâyesini çocuğa, anlayabileceği bir dille babası söylemeliydi. Eğer babası onu derdine ortak etmiş, insafsızca kendi acısını içine akıtacağına, derdini dökmüş ve çocuğu ile beraber ağlamış olsaydı, baba ile kız arasında yeni bir arkadaşlık yapısı başlar, ve kız büyüme ve normal olgunlaşma mücadelesinde dayanacağı bir ortak bulmuş olurdu. Büyükler dünyası, çocukların, hattâ en küçüklerinin bile, facia, keder ve gözyaşına, yalan, hile ve kaçamaklardan çok daha iyi dayanabileceklerini idrâk etmiş olsalardı bu çocuk yalnız kendisini değil, babasını da büyük annesiyle büyük babasını da, annesinin felâketine alıştırmış, onlara bir teselli olurdu.

Bu vak'alar insana hayal gibi gelir, biliyorum. Hakikaten ilk bakışta, güç inanılır bir haldir. Üç yaşında bir kız, yahut da beş yaşında bir oğlan, yirmi yıl sonra, çoktan unutulmuş, geçmiş bir hâdisenin tesiriyle derde düşüyorlar. Fakat bu gerçeği Freud, çok isabetle meydana koymuştur. İlk çocukluk hâdiseleri, hayatın kat'i yararı oluyor. Hayatın ilk yıllarında olan vak'alar birçok gönülleri zedeliyor.

ONUR KİTABEVİ

Ruh ve Madde Dergisi ve Yayınlarını Düzenli olarak, kolaylıkla ONUR KİTABEVİ'NDEN sağlayabilirsiniz.

Adres : Mimar Sinan Çarşısı yanı — ÜSKÜDAR

Anadolu yakası OKURLARIMIZA DUYURURUZ...

MERİHLİ DOSTLARIM

(sayfa 35'den devam)

olmadığımız şekilde oldu. Khauga ve ben ayaklarımız yerden kesilmiş olduğu halde (levite durumda) hareket ediyorduk. Khauga'nın başında bir miğfer bulunuyordu. Bunu dikkatle inceledim. Burada düşünceler o kadar yoğun bir halde bulunuyordu ki, sormak istediğiniz bir şeyin cevabını ağzınızdan kelimelerle ifade etmeden önce alıyorsunuz. Şuuruma ulaşan düşünceler ve gördüğüm manzaralar o kadar alışık ol-

madığım şekilde idi ki, şimdi bunlar sınırlı kelimeler içinde anlatmak çok zor olmaktadır. İkimiz birden bir tüy hafifliği ile yere indiğimiz zaman, hayatımda gördüğüm en güzel meydanlardan birinin ortasında bulunuyorduk. Buradaki parkın güzelliğini anlatmak imkânsız... Çeşme ve heykeller o şekilde düzenlenmişlerdi ki, sanki bunlar insanların birbirlerine karşı âhenkli durumlarını sembolize etmeye çalışıyorlardı...

**MODERN BANKACILIK
EN İYİ HİZMET**

VB

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI